

1/2022

report

„41“ V DRSNÝCH PODMÍNKÁCH

strana 26

Co čeká příslušníky 4. a 7. brigády
v letošním roce?
Rozhovor s veliteli obou brigád
strany 4–9

Systém udržování výkonnosti
a eliminace přetížení pohybového
aparátu
strana 34

Pardubické simulační centrum
slaví deset let, vycvičilo přes
2 000 pilotů
strana 38

VOJÁKYNĚ, VOJÁCI, KOLEGYNĚ A KOLEGOVÉ V RESORTU OBRANY,

Je pro mě velkou ctí být vaší kolegyní a sloužit společně s vámi naší zemi a našim občanům. Ujišťuji vás, že funkce ministryně obrany beru velmi vážně, se vší odpovědností a pokorou. Tato funkce na mě v povolebním vyjednávání o nové vládě nezbyla, naopak mohu říci, že jsem si ji vybrala, a vím, že je obrana velmi složitá. Věřím ale, že po dlouhodobém působení ve sněmovním výboru pro obranu a věnování se obraně, bezpečnosti a zahraničním věcem jsem připravena tento resort vést.

Dovolte mi vás stručně seznámit se svými prioritami, kterými chci obranu a armádu výrazně posunout k lepšímu.

Pokud budu ministryní, obrana nebude popelkou, která musí čekat v koutě na zbytky.

Armáda nesmí doplácet na rozmařilost a rozhařování předchozích vlád. Pro prosperitu naší země je zajištění obrany a bezpečnosti nezbytnou podmínkou. A to není zadarmo. Premiér i předsedové koaličních stran mi garantovali, že prioritou této vlády je modernizace armády a do roku 2025 zvýšení výdajů na obranu na 2 procenta HDP, jak jsme se zavázali našim spojencům.

Naše členství v NATO a orientace na Spojené státy a jejich přítomnost v Evropě je základní garance naší bezpečnosti. Obranná spolupráce v Evropě nesmí tuto vazbu oslabovat a nesmí vést k budování evropské armády. Aktivita Ruska a Číny, terorismus a další bezpečnostní hrozby však ukazují na nutnost aktivně se

podílet na udržování stability především v blízkém okolí Evropy.

Budu klást důraz na lepší plánování a efektivní využívání peněz na modernizaci, s tím souvisí i nutná novelizace zákona o zadávání veřejných zakázek, aby se dařilo realizovat a dotáhnout nutné zakázky. Jinak se veřejnosti nikdy nepodaří vysvětlit, že jsou smysluplné a potřebné.

Mezi hlavní projekty považuji modernizaci pozemního vojska a chci nastavit další směřování nadzvukového letectva po roce 2025. Klíčově budou rovněž investice do nových přelomových technologií. To nepůjde bez podpory vědy a výzkumu. Musíme držet krok s přetvornými technologickými změnami v oblasti

robotiky, kybernetiky, umělé inteligence a spolupráce člověka a stroje, která bude stále výrazněji ovlivňovat nejenom naše životy, ale i bojiště a dotýkají se armád na celém světě. Ruku v ruce s tím musí jít podpora domácího obranného průmyslu. A tyto investice budou mít zároveň ekonomický i vědomostní přesah do oborů, které nejsou přímo spojeny s ozbrojenými silami a obranou. Vzhledem ke stárnutí populace bude stále těžší získávat dostatek lidí ke službě v našich ozbrojených silách, proto bude nutné motivovat vedle mužů i více žen ke službě v armádě, provádět rozsáhlejší a cílenější náborové aktivity se zapojením příslušníků aktivní zálohy a bývalých vojáků z povolání.

Vážení kolegové, ráda bych vám také poděkovala za vaši obětavou celoroční službu v uniformě, v civilu i všem veteránům. Děkuji všem i za mimořádné nasazení v zahraničních operacích, za pomoc při zvládání následků přírodních pohrom, jako bylo tornádo na Moravě, a v neposlední řadě i za výkony v boji proti pandemii. Ujišťuji vás, že veřejnost si uvědomuje, jak obtížná je vaše služba, a oceňuje to.

Přeji vám i vašim blízkým zdraví a úspěch v osobním i pracovním životě. Těším se na spolupráci!

Vaše Jana Černochová

OBSAH

Klíčové součásti české armády 4. brn a 7. mb Rozhovor s veliteli 4. a 7. brigády	4
AČR v roce 2022 Rok 2022 bude rokem pokračující výstavby schopností Armády České republiky, rokem realizací jejích modernizačních projektů a také naplnění výzev v zahraničních operacích	10
Stříbro pro 42. mechanizovaný prapor Mezinárodní cvičení s více než šedesátiletou tradicí	14
V Pobaltí sdílíme nejen schopnosti, ale i know-how	16
Čeští pontonisté součástí bojového uskupení v Lotyšsku	18
Velitelství v plamenech 7. mechanizovaná brigáda se účastnila cvičení IZS	20
Vím, co ta potvora dokáže Říká o koronaviru Petra Kurfiřtová, v civilu zdravotnice nemocnice v Jablonci nad Nisou	23
Servis pro spojence	24
„41“ v drsných podmínkách	26
Vize NATO 2030 Výroční konference JCBRN Defence COE	30
Byla to velká zkušenost, ale jedeme dál	32
Připravit, vycvičit, udržet Systém udržování výkonnosti a eliminace přetížení pohybového aparátu	34
V Evropě bezkonkurenční Pardubické simulační centrum slaví deset let, vycvičilo přes 2 000 pilotů	38
Splnil dluh vůči předkům Představujeme vojáky aktivní zálohy a jejich civilní profese	40
Lovec mikrobů Voják a vědec, jehož výzkumy přispěly k celosvětovému vybití viru černých neštovic	42
Dukla sport TOP 10 událostí roku 2021	45

KLÍČOVÉ SOUČÁSTI ČESKÉ ARMÁDY

ROZHOVOR

Jsme na začátku roku 2022. Mezi hlavní mobilní síly Armády České republiky patří 4. brigáda rychlého nasazení a 7. mechanizovaná brigáda. Zajímalo nás, s čím do letošního roku obě jednotky vstupují, jaká cvičení jsou pro jednotky prioritou, ale i to, jaké modernizační prostředky brigády očekávají. V následujících rozhovorech oba velitelé nastínili, jak vidí budoucnost svých brigád, ale zabrousili i do palčivých témat, která musí v současné době řešit.

6 Rozhovor s velitelem 4. brn plukovníkem Janem Štěpánkem

Pane plukovníku, co je pro vás jako pro velitele 4. brn na prahu nového roku úkolem číslo jedna?

Úkolem číslo jedna je pro mě i pro celou brigádu pokračovat v plnohodnotném výcviku, a to jak na úrovni jednotek, tak i štábů, jednotky aktivní zálohy nevyjímaje. Naše brigádní úkolové uskupení absolvuje v roce 2023 certifikační cvičení řízené Velitelstvím Pozemních sil Armády České republiky. K tomuto cíli bude směřovat náš výcvik. Certifikací pak potvrdíme plnou připravenost 4. brigádního úkolového uskupení pro případné nasazení v rámci Aliance. Takže u mne je na prvním místě výcvik a s tím související zajištění plnohodnotných podmínek, ale zároveň je pro mne důležitá i stabilizace personálu a skvěle fungující a připravený tým lidí, který svým přístupem dokáže motivovat ty ostatní.

Jakou roli pro vás hraje stabilizace personálu, jeho další vzdělávání a jak vypadá naplněnost brigády? Které neobsazené pracovní pozice vás nejvíce pálí?

Stoprocentní naplněnost vidím jako obtížně dosažitelnou a za dobu své služby si nepamatuji, že by někdy byla dosažena. Aktuálním úkolem 4. brn je držet naplněnost nad 70 procenty a toto se nám daří naplňovat. Za uplynulé tři roky k brigádě přišlo 691 vojáků, nicméně na šest set nám jich stále chybí. Vzdělaný a motivovaný personál je pro mě jednou z priorit rozvoje 4. brn, proto pracujeme s termíny jako talent management a bez váhání jsme se přihlásili do pilotního projektu v rámci stipendijního programu AČR, jehož cílem je získávat nedostatkový personál. Procentuálně mě nejvíce pálí nulová naplněnost lékařského

personálu. Problematické je rovněž získávat IT specialisty a některé logistické odbornosti, např. v oboru elektro. Daří se nám naplňovat jednotky aktivní zálohy, a to jak zcela novými zájemci, tak i vojáky odcházejícími do zálohy.

Dotkl jste se jednotky aktivní zálohy. Jak vypadá její současná naplněnost a jaké úkoly vidíte v této oblasti?

Příslušníky aktivní zálohy vnímám jako plnohodnotnou součást naší jednotky, a to říkám zcela upřímně. Naším cílem je vytvořit pro ně podmínky k výcviku, aby se mohli v případě nutnosti plnohodnotně začlenit a doplnit bojovou jednotku profesionálních vojáků. K výcviku používáme různé formy a metody, a to jak samostatný výcvik záložníků, tak i začlenění do výcviku celého praporu. V letošním roce budou AZ 41. mpr a 42. mpr zakomponovány

„Prioritou zůstává plnohodnotný výcvik“

Velitel 4. brn plukovník Jan Štěpánek

do taktických cvičení těchto praporů, což dá výcviku AZ vyšší rozměr.

Počítá se v tomto roce s nějakými modernizačními projekty, které se odrazí ve výzbroji, výstroji i v technice brigády? Případně, plánujete nějaké navýšení schopností?

Brigáda se vždy mohla pyšnit tím, že je vyzbrojena nejnovější technikou i výzbrojí a tento benefit si držíme i nadále. Ve své výbavě máme nyní 138 terénních osobních vozidel Toyota Hilux, což je náhrada za již dosluhující vozidla Land Rover. Významná modernizace se bude týkat ručních zbraní. Právě dostáváme pušky pro přesnou střelbu BREN 2 BR, díky tomu můžeme eliminovat s daleko větší přesností cíle na delší vzdálenost. Jsou náhradou za dosluhující zbraně SVD Dragunov

ruského typu. Dále tu máme modernizované útočné pušky BREN 2, jejichž součástí je nový optický přístroj Aimpoint, dále pak nová verze laserového zaměřovače a ozařovače cílů, což zvyšuje schopnosti při vedení bojové činnosti zejména za snížených viditelnostních podmínek. Ruku v ruce s tím souvisí i pořízení nových kulometů Minimi s termovizí, noktovizí a novým denním optickým přístrojem s proměnným zvětšením. V neposlední řadě nahradíme pistole CZ 75 SP 01 Phantom pistolemi P10C, které mají skrytý přímoběžný zápalník, což je mechanismus, kdy je na spoušti stále stejný odpor. Tato pistole má rovněž kompaktnější rozměry, což je při množství nesené výzbroje a výstroje u našich jednotek velice žádoucí. Za významný modernizační projekt považuji takzvanou harrisizaci 4. brn, která spočívá ve výměně zastaralých radiostanic za stanice Harris, což posílí komunikační schopnosti jednotek brigády. Tyto modernizační projekty určitě zvýší schopnosti brigády. Se zaváděním nové techniky souvisí proškolení personálu v její obsluze a údržbě s cílem naučit vojáky nejen tyto zbraně a systémy efektivně používat, ale zároveň i ošetřovat a starat se o ně. Ale to se týká nejenom zbraní a systémů, ale i vozidel, jejichž údržba je věcí celé osádky, nikoliv jen řidiče. Připravenost k okamžitému nasazení totiž neplatí jen pro vojáky, ale i pro jejich výstroj, výzbroj i techniku.

Čekají jednotku letos nějaká významná cvičení, a to jak v tuzemsku, případně v zahraničí?

Úkolem číslo jedna je pro nás do konce roku 2025 prokázat připravenost 4. brigádního

úkolového uskupení (4. BÚU) pro nasazení v rámci Aliance v celém spektru operací. K tomu bude také po celý letošní rok směřovat výcvik. Také nás čekají dvě taktická cvičení praporů, první pod názvem Rapid Griffin 22, kdy bude prověřován v měsíci dubnu 41. mechanizovaný prapor, druhé se uskuteční na podzim pod názvem Rapid Calyx 22, při kterém prověříme schopnosti 42. mechanizovaného praporu. Tím se dovrší výcvik na úrovni praporů tak, abychom byli plně připraveni na certifikační cvičení Czech Lion v roce 2023. To jsou cvičení na našem území. V rámci zahraniční spolupráce dlouhodobě kooperujeme s německou 10. obrněnou divizí, a tak využíváme jejich divizních cvičení. V červenci se zúčastníme cvičení pod názvem Schneller Degen, kde si ověříme velení a řízení a procvičíme štáby – nejen velitelství brigády, ale i prvků 4. BÚU v plánování a řízení a boje.

Co vy osobně byste popřál všem vojákům 4. brigády rychlého nasazení do nového roku?

Letošní rok nebude určitě lehčí než roky předešlé. Brigádě přeji především stabilitu a perspektivu. Stabilitu zajistíme prostřednictvím dobře pracujícího personálu a perspektivu modernizačními projekty výstroje a výzbroje. Pro mě jako pro velitele je však důležité i to, aby měli vojáci dobře fungující rodinné zázemí, kde najdou podporu a pochopení. Přece jen to nejcennější, co armáda má, je člověk a o něj v prvé řadě jde.

Text: Jana Deckerová, foto: autorka a kpt. Štěpán Malast

A fakta

plukovník Ing. Jan Štěpánek

velitel 4. brigády rychlého nasazení
od 1. 7. 2021

Do června 2021 byl zástupcem velitele 4. brigády rychlého nasazení. Během své vojenské kariéry prošel velitelskými a náčelníckými posty. Před svým působením u Velitelství 4. brigády rychlého nasazení byl náčelníkem odboru řízení a přípravy Velitelství pozemních sil, v letech 2015–2016 velel 44. lehkému motorizovanému praporu, předtím působil jako náčelník skupiny zabezpečení Zahraničního pracoviště v Bruselu.

Speciální kurzy

- Kurz Generálního štábu – Royal College of Defence Studies, Velká Británie
- English Language Training prior to Royal College of Defence Studies, Velká Británie

Pane generále, můžete zhodnotit končící rok pohledem velitele 7. mb?

Měli jsme mnoho úkolů a výcvikových cílů. Plno z nich se změnilo na pomoc našim obyvatelům, kde jsme znovu prokázali, že je na nás spolehnout. Jeden z hlavních úkolů však musím zmínit. Bylo to cvičení s podporou počítačové simulace CPX Czech Lion, které mělo za úkol prověřit štáby a velitelství všech prvků brigádního uskupení. Během cvičení jsme prokázali secvičenost, schopnost plánovat a řídit operace. Ba co více, štáby nebyly v posádkách, byly vyvedeny do polních velitelských stanovišť. Dále jsme cvičení ještě obohatili o vyvedení praporek úkolových uskupení minus, která s rotními ÚU procvičovala útok a obranu s taktickým souborovým simulátorem. Suma sumárum, rok plný událostí, za kterým se nemusíme stydět ohlédnout.

Co sedmičku nejvíce ovlivnilo?

Mnoho vyplynulo již z předchozí odpovědi, ale jedno je potřeba říci. Armáda, a sedmičku nevyjímaje, je z podstaty věci připravována reagovat na nenadálé situace, změny operačního prostředí. A tato připravenost se

potvrdila i tento rok. S měnícím se prostředím jsme schopni měnit reakce, přizpůsobit týmy a velitelské struktury.

Jak si brigáda stojí z personálního hlediska?

Brigáda se v očích mnohých zdá naplněna lépe než naši bratři bojovníci a sestry bojovnice od sesterské brigády, leteckých základů a pluků. Nicméně musím podotknout, že je to jen klam tabulek nepřizpůsobených na novou strukturu bojových vozidel, kterou připravovali zkušení lidé na sekci rozvoje sil MO. Spadli jsme pod 90 procent naplněnosti a bohužel padáme dál, i když jsem nařídil omezit odchod vojáků k jiným součástem armády. Samozřejmě kromě určených prioritních posádek. Věřím, že si všichni uvědomují, že naplnit (nejen materiálně, ale i personálně) tzv. těžkou brigádu, prostě moravskou „Dukelskou“ sedmičku dle příslibů CT21 není úkol jednoduchý, a také věřím, jsem životní optimista, že s přibývajícím časem se tento úkol nestane nemožný, což by nebyl dobrý signál pro naše partnery v Alianci, spoluvůdce naší bezpečnosti.

A co technika?

Odpověď je jednoduchá – máme, co máme. Trochu to rozvedu. Bojovníci od 4. brn mají techniku a materiál trochu mladší, ale bylo to dáno etapami vyzbrojování a držení hotovostních systémů. U naší brigády se materiál vojáka obnovuje nyní, něco málo z balistiky jsme měli pro náš 71. mpr, který v minulých třech letech držel nejvyšší hotovost NATO. Dostali jsme nové Toyoty, jako náhradu UAZů a Landroverů. A pořád čekáme na zázrak v podobě přezbrojení PBVP. Tady musím říci jednu důležitou poznámku. Nová PBVP nejsou drahé „hračky“ pro vojáky 7. mb, ale jsou to prostředky od našich obyvatel, které nám prostřednictvím volených zástupců, tedy politiků nakoupí k plnění úkolu. Tato vozidla umožní svojí charakteristikou a bezpečnostním zabezpečením nejméně třikrát lépe splnit bojový úkol, dají trojnásobnou možnost vojákům přežít na bojišti, a tím zase lépe splnit úkol. Srovnajte rčení „drahá hračka“ proti „váš syn či dcera má díky tomuto nákupu větší možnost přežít při plnění úkolu vojáka“.

„Modernizace jednotky je alfa a omega“

Velitel 7. mb brigádní generál Petr Svoboda

A fakta

brigádní generál Ing. Petr Svoboda, MSS
velitel 7. mechanizované brigády od 1. 1. 2020

Dříve mimo jiné ředitel odboru zahraničních operací Společného operačního centra Ministerstva obrany a zástupce velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie.

Operační nasazení:

1996

IFOR, Bosna a Hercegovina

2000–2001

SFOR, Bosna a Hercegovina

2003

HQ ISAF, Kábul, Afghánistán

2012–2013

PRT Lógar, ISAF, Afghánistán

Můžete nám představit výhled na rok 2022 z hlediska výcviku, ale i mezinárodních cvičení a zapojení brigády?

Budeme pokračovat v přebírání nových ručních zbraní, budeme pokračovat ve vzdělávání našich lidí. Nemůže být dobrý velitel, který by opomíjel tuto stránku života v armádě. Můj zástupce i náčelník štábu jsou ve školách v zahraničí. Tři majory z praporů máme v prestižním kurzu v Izraeli. Mnoho vojáků studuje odborné a kariérové kurzy. Ano, i toto se dá zvládnout v době pandemie a plnění výcvikových úkolů. A když už jsem u toho výcviku, tak nás bude v létě čekat

velké cvičení praporečnického úkolového uskupení na bázi 72. mechanizovaného praporu v německém Hohenfelsu, kde pojedou i štáb brigády prokazovat umění převzetí úkolu, jeho zplánování a vedení následné bojové činnosti podřízených vojsk. Vše bude probíhat v mezinárodním prostředí s nadřízenými, ale i podřízenými zahraničními jednotkami. Takto se podle mého mínění buduje důvěra mezi partnery v Alianci. Tím, že se budeme znát a budeme si díky tomu i více věřit.

Text: Michal Voska,

foto: autor, Jana Deckerová a kpt. Karel Hausmajer

Odkaz na tiskovou konferenci
s ministryní obrany Janou
Černochovou z návštěvy 7. mb

Rok 2022 bude rokem pokračující výstavby schopností Armády České republiky, rokem realizací jejích modernizačních projektů a také naplnění výzev v zahraničních operacích.

AČR V ROCE 2022

Revize koncepcí, výstavba a rozvoj schopností AČR

V rámci zabezpečení komplexní výstavby a rozvoje schopností AČR v letošním roce Generální štáb AČR zahájí aktualizaci Koncepce výstavby Armády České republiky 2030 a zároveň vyhodnotí průběžné plnění úkolů milníku 2025. Hlavní prioritou zůstává výstavba těžké mechanizované brigády. S tím je spojená akvizice strategických projektů pásových bojových vozidel pěchoty (PBVP), samohybných děl ráže 155 mm, automatizovaného systému řízení palby a protiletadlového kompletu SHORAD.

Důraz bude i nadále kladen na implementaci nasaditelných 3D radarů protivzdušné obrany MADR k operačnímu použití včetně dosažení počátečních operačních schopností a dále na výstavbu schopností podpory spojeneckých vojsk na území ČR HNS (Host Nation Support),

zdravotnického praporu a praporu bezpilotních systémů.

Pokračovat bude i rozvoj našich schopností v kybernetické doméně a operační doméně vesmír (Space). Pokračovat se bude i v budování schopností dle konceptu FMN (Federated Mission Networking), ve výstavbě datových center a přenosového komunikačního systému.

Bude pokračovat výstavba Aktivní zálohy ozbrojených sil ČR jako nejlépe připravené zálohy k operačnímu nasazení včetně doplňování materiálu a výzbroje.

Plánuje se také zavedení nového předpisu Zákł-1 do podmínek ozbrojených sil ČR. V roce 2022 bude rovněž dokončena Koncepce Aktivní zálohy ozbrojených sil ČR 2030. Jde o celkovou novelizaci koncepce z roku 2012. Nový dokument bude doplněn o milníky 2025 a 2030 stejně jako KVAČR 2030. Dokončeny

budou také Koncepce výstavby teritoriálních sil do roku 2030 a Koncepce míst velení 2030.

Náborové cíle

Pro rok 2022 je stanovený rekrutační cíl 1 100 vojáků, z toho přímým nábořem 640 profesionálních vojáků a 460 vojáků ke studiu na Univerzitu obrany. Rekrutační cíl pro aktivní zálohu je 1 200 vojáků.

Čtyřletý výcvikový cyklus

V souladu s Doktrínou operační přípravy AČR bude od Nového roku zahájena implementace čtyřletého výcvikového cyklu a přípravy vojsk a aktivní zálohy dosahováním schopností požadovaných k operačnímu nasazení. Příprava velitelů a štábů na všech úrovních velení a řízení se zaměří na plánování a řízení operací k zajištění obrany ČR a ke splnění mezinárodních závazků. Příprava jednotek AČR

včetně jednotek aktivní zálohy bude svou intenzitou přizpůsobena požadavkům na obnovu vycvičenosti po ukončení nasazení při řešení pandemie covid-19 zejména s důrazem na praktický výcvik.

České předsednictví v Radě Evropské unie

Historicky podruhé bude Česká republika předsedat Radě Evropské unie. V první polovině roku se armáda bude věnovat přípravě k převzetí předsednictví, aby od 1. července do 31. prosince plnila úkoly s tím související. Ve stejném období budou Češi znovu velet výcvikové misi EUTM v Mali.

Letos nás čeká 119 cvičení v zahraničí

Vojenská cvičení se zahraničními partnery jsou klíčovým nástrojem k dosažení potřebné úrovně připravenosti sil a prostředků resortu

k obraně České republiky a ke splnění našich spojeneckých závazků. Jsou nutnou součástí přípravy pro působení v operacích a v pohotovostních silách mezinárodních organizací NATO, EU a OSN.

Společná cvičení se zahraničními partnery jsou podstatným příspěvkem k dosažení požadované úrovně bojové připravenosti k plnohodnotnému zapojení do těchto sil v souladu s přijatými standardy pro interoperabilitu, prověření výstavby těchto schopností, a tím i ke kontrole efektivity rozvoje schopností AČR. Tato cvičení také slouží k ujištění spojenců o platnosti závazku kolektivní obrany a k demonstraci schopností a odhodlání Aliance k vlastní obraně.

Nejčastěji budeme cvičit u sousedů na Slovensku, v Německu a Polsku, ale i v Gruzii nebo Jordánsku. V zahraničí se zúčastníme celkem 119 cvičení. Do České republiky naopak přijdou spojenečtí vojáci na 60 cvičení.

I letos cvičení budou sloužit jako příprava k nasazení v operacích, do pohotovostních sil, pro bilaterální a regionální spolupráci i jako výstavba schopností.

K nejdůležitějším cvičením letošního roku v kategorii příprava k nasazení v operacích se řadí zářijový Mountain Flight. Proběhne v italském Bolzanu a jeho cílem je vycvičit posádky vrtulníkového letectva v létání ve složitých taktických a geografických podmínkách při extrémním zatížení letecké techniky, například při vysazení motoru. Zúčastní se ho tři desítky vojáků z 24. základny dopravního letectva v pražských Kbělicích s vrtulníkem Mi-17 a W3A Sokol.

Na nasazení v africkém Mali se budou speciální síly připravovat během cvičení Šakal 1 až 3 ve Francii. Cílem bude prověřit sladnost jednotek a štábů při vedení taktických činností s podporou letectva. V pořadí už třetí kontingent strakonických protiletadlovců se

bude na misi v rámci předsunuté přítomnosti (eFP – enhanced Forward Presence) v Litvě připravovat v Německu. Ve dvou termínech se výcviku zúčastní celkem 60 vojáků i se speciální technikou protivzdušné obrany.

Ze cvičení, která se uskuteční v České republice, stojí za zmínku Federated Cloud 2022. Zaměří se na komunikační a informační podporu a jeho cílem je ověřit schopnosti interoperability systémů velení a řízení, testování schopnosti výstavby míst velení a poskytování komunikačních a informačních služeb uživatelům včetně propojení systémů pozemních a vzdušných sil.

Výcvik specialistů EOD Minigator proběhne i letos a zaměří se mj. na detekci a odstraňování nevybuchlé munice. Zapojí se do něj dvě desítky vojáků ze Slovenska, Slovinska, Německa a USA včetně techniky.

Mezinárodním cvičením s největší účastí našich vojáků bude Combined Resolve, kterého se zúčastní až 750 Čechů. Jeho cílem bude zdokonalení se při plánování a provedení cvičení mechanizovaných jednotek v mezinárodním prostředí na území Německa s cílem deklarovat schopnosti sil NATO.

Cvičení na území České republiky s mezinárodní účastí, kterého se zúčastní až 650 českých vojáků, má název Saber Strike 2022. Jeho cílem bude procvičit plánování a provedení podpory aliančních sil na území České republiky, zabezpečení přesunu jednotek US Army na území ČR a provedení společného výcviku na taktické úrovni. Mezi další významné cvičení patří Odolné nebe 2022, kterého se zúčastní také 650 našich vojáků. Cílem bude zdokonalit a prohloubit dosažené znalosti a dovednosti jednotek a štábů vzdušných sil v plnění širokého spektra úkolů se zaměřením zejména na taktické létání, protivzdušné operace, vzdušnou přepravu, blízkou leteckou podporu, operace ISR, překonávání PVO a na sladění systému velení a řízení na operačním a taktickém stupni. Účast zahraničních partnerů bude využita k výcviku činností spojených s HNS.

Zahraníční operace v roce 2022

V loňském roce měla armáda mandát nasadit do probíhajících zahraničních operací v souhrnném počtu až 851 vojáků v patnácti zahraničních operacích ve třinácti zemích světa. V roce 2022 má armáda mandát k nasazení stejný, jen počet vojáků se mírně navýší až na 946 vojáků.

Z operací vedených NATO zůstává kromě Iráku naší prioritou mise předsunuté alianční přítomnosti (eFP) v Pobaltí, která je zaměřená na posílení kolektivní obrany. V roce 2022 budou české gripeny již celkově posedmé a počtvrté v Pobaltí, konkrétně v Litvě, střežit šest měsíců vzdušný prostor našich spojenců. Mandát mise je do 95 osob s pěti stroji JAS-39 Gripen. Z misí pod hlavičkou EU a OSN budeme nadále působit zejména v Mali. Na Sinaji budeme pokračovat v operaci MFO s letounem CASA C-295M.

Ve stávajících počtech bude pokračovat i působení příslušníků Armády ČR v operacích

NATO, EU a OSN v Kosovu, Bosně a Hercegovině, na Golanech a v operaci EUNAVFOR MED ve Středozemním moři.

Plánované finanční náklady na zahraniční nasazení jsou nižší, než byly v předchozím mandátu. Předpokládaná maximální částka

vynaložená na působení v zahraničních operacích je plánována na 1,8 mld. Kč.

Pohotovostní síly

Do pohotovostních sil NATO bude vyčleněno Úkolové uskupení AČR NRF 2022–2024, ve

fázi STAND-UP. Proběhne výstavba a příprava sil a prostředků pro NRF na rok 2023. Spojovací nasaditelný modul v počtech do 56 osob (Deployable CIS Module – DCM-B) bude připraven k nasazení ve prospěch aliančních operací. Budou realizovány úkoly výstavby a přípravy příspěvku české armády do EU BG V4. V souladu se závazky přijatými v rámci alianční iniciativy připravenosti (NATO Readiness Initiative) bude armáda pokračovat v dosahování požadované připravenosti u předurčených jednotek. Na území ČR bude zajištěna příprava a nasazení sil a prostředků AČR při řešení mimořádných událostí a krizových situací nevojenského charakteru.

S covidem počítáme i letos

Vojáci budou pomáhat s epidemií covidu-19 v nemocnicích, sociálních zařízeních a při testování minimálně až do června letošního roku. To nám umožňuje mandát, jehož platnost původně měla vypršet na konci minulého roku, který vláda v polovině prosince armádě, jako nezastupitelné složce řešící dlouhodobě úkoly spojené s pandemií, nově prodloužila o půl roku. Nařízení umožňuje k pomocným pracím v nemocnicích a v sociálních zařízeních zatížených pandemií vyslat až 900 vojáků. Dalších 150 vojáků lze nasadit v souvislosti s testováním na koronavirus. Při tomto úkolu budou nasazeni jak profesionální, tak vojáci v aktivní

záloze. Ke konci roku 2021 armáda pomáhala v téměř sedmi desítkách nemocnic a poslala do nich přes 900 vojáků. Další vojáci pomáhají s trasováním, testováním nebo v očkovacím centru Kotva, kde působí příslušníci Vojenské policie. Armáda stále pomáhá v rámci Integrovaného centrálního řídicího týmu s chodem tzv. Chytré karantény.

Letos nás čeká velké výročí

Rok 2022 bude v mnohém důležitý. Bude se dokončovat mnoho modernizačních projektů, změní se systém výcviku a vzdělávání. Podruhé také bude Česká republika velet

výcvikové misi EUTM v Mali a posedmé české gripeny budou dohlížet na vzdušný prostor našich aliančních členů. Česká republika bude předsedat Evropské unii. Zároveň nás ale čekají i velká historická výročí. Letos si připomeneme 80 let od operace Anthropoid. V druhé polovině roku se začneme připravovat na třicáté výročí založení Armády České republiky. Symbolický milník bude svádet k bilancování, srovnávání a stanovování si dalších met.

*Text: plk. Magdalena Dvořáková,
Ilustrační foto: Michal Voska*

STŘÍBRO PRO 42. MECHANIZOVANÝ PRAPOR

Cambrian Patrol je každoroční cvičení britské armády s mezinárodní účastí. Jedná se o velice prestižní událost, na kterou se některé týmy připravují takřka celý rok. Stěžejním prvkem jsou dlouhé přesuny s enormní zátěží přes klenuté kopce národního parku Brecon Beacons v jižním Walesu, které jsou prokládány celým spektrem úkolů pod taktickým námětem.

Po definitivním rozhodnutí zúčastnit se loňského ročníku cvičení byl sestaven tým osmi cvičících z příslušníků průzkumné čety (zástupce velitele hlídky + pět cvičících) a po jednom příslušníku ze skupiny odstřelovačů a 1. mechanizované roty (velitel hlídky – důstojník). Velitel hlídky se zástupcem byli osoby odpovědné za praktickou stránku příprav na cvičení. Zásadními kritérii pro výběr byla výtečná fyzická zdatnost, vysoká úroveň morálky, motivace a v neposlední řadě adekvátní praktické schopnosti a dovednosti. Tento tým byl doplněn o manažera hlídky (npor. Dušan Varga) a řidiče/náhradníka. Manažer odpovídá za komplexní přípravu ke cvičení po stránce administrativy, logistiky a především součinnosti s hostitelským útvarem.

Nepálští Gurkhové

Pro toto cvičení byl hlídce AČR vybrán jako hostující útvar 4. pluk královského logistického sboru (4 Regiment RLC) sídlící v Abingdonu v okrese Oxfordshire. Tento pluk je po personální stránce tvořen z převážné většiny z nepálských Gurkhů, kteří jsou již více než 200 let rekrutováni do královského vojska. Již v přípravné fázi byla patrná srdečnost, vstřícnost a otevřenost SSgt Ganeshe Gurunga, který byl hlavní styčnou osobou za hostitelský útvar. V posledních týdnech před cvičením jsme byli prakticky v denním písemném i telefonickém kontaktu, přičemž jsme detailně ladili program pro přeškolení na britské ruční zbraně a imitační munici, ale i na systém plánování a vedení boje podle britských standardů a další činnosti potřebné pro účast na cvičení.

Logistika

Po logistické stránce byl pro potřeby české hlídky ze strany hostitele zajištěn materiál, jehož přeprava by byla buď problematická, nebo

jím AČR běžně nedisponuje (IR stroboskop, odminovací souprava, satelitní telefon, GPS trackery apod.), a samozřejmě ubytování na vojenské základně Dalton Barracks. Ta sice není v příliš udržovaném stavu, nicméně i tak byl každému účastníkovi poskytnut samostatný pokoj se základním vybavením a lůžkovinami. Po celou dobu pobytu byl poskytnut minibus s řidičem a rovněž jsme měli zajištěné antigení testy, a to před a po výkonné fázi cvičení.

S kukri v ruce

Nepálští Gurkhové tvoří i ve Velké Británii soudržnou komunitu vyznačující se výrazně přátelskou povahou, disciplinovaností a respektováním autorit. Po příjezdu jsme byli uvítáni na neformálním setkání v prostoru základny, kde se konají oslavy a grilování. Po vzájemném představení našich i britských funkcionářů

j jsme byli dekorováni tradičními nepálskými šálami (v barvách pluku s vyobrazením oficiálních i neoficiálních znaků), které si Gurkhové vážou kolem krku během oslav. Následovalo pohoštění – gurkhské vepřové a kuřecí kari, které na naši počest příslušníci jednotky připravovali celé odpoledne. Velmi působivé bylo „taneční“ vystoupení gurkhských bojovníků v polních uniformách a s tradičními bojovými noži kukri. Dalo by se říci, že se jednalo o neagresivní demonstraci síly, která nás nenechala na pochybách, že před sebou máme opravdu schopné, sebevědomé vojáky, kteří své řemeslo bravurně ovládají.

Školení na útočnou pušku SA80

Před cvičením bylo nutné rovněž absolvovat přeškolení pro obsluhu útočné pušky SA80, ručních granátů, imitační munice a pyrotechniky.

Dekorování tradiční nepálskou šálou

Na konci přeškolení všichni účastníci cvičení absolvovali přezkoušení z nabytých znalostí a dovedností, které navzdory jazykové bariéře proběhlo zcela hladce i u těch s nižší úrovní znalosti anglického jazyka. Na vyžádání české hlídky proběhlo také proškolení v podávání standardizovaných hlášení (britská armáda používá zpravidla jiné formáty než US Army), seznámení se strukturou a použitím pomůcky pro vydávání bojových rozkazů AATAM (All Arms Tactical Aid Memoire) a také v podávání požadavků pro palebnou podporu (Fire Mission). Česká hlídka se účastnila také vzorového vydání bojového rozkazu nad terénním modelem a částečně si vyzkoušela tvorbu Patrol Reportu (Debriefing), který se průběžně zpracovává v průběhu plnění mise a jeho kvalita má na její úspěch významný vliv. Kvalitní struktura výcviku vedeného kompetentními vojáky s adekvátními schopnostmi významně přispěla ke konečnému výsledku cvičení.

Hodinky s GPS jsou tabu

Pro naši hlídku a 1. hlídku 4 Reg RLC byl určen 1. běh 3. fáze cvičení, což pro nás znamenalo, že jsme se museli do prostoru soustředění pro zahájení cvičení dostavit ve dvacetiminutovém okně do 3.45 hod. dne 10. října 2021. Proběhlo zde první kolo administrativy (manažer hlídky), předložení výsledků testů na SARS-CoV-2 a vydání dvou map výcvikového prostoru SENTA na hlídku. Hlídka dostala 20 minut na finální přípravu

materiálu, zvýraznění souřadnicových čar a polepení map fóliemi. Po poučení o bezpečnosti přišla na řadu důsledná kontrola povinného materiálu, během které by bylo cvičícím odebráno vše nepovolené (např. hodinky s GPS). Naše hlídka naopak dostala materiál navíc. Stejně jako všechny ostatní mezinárodní týmy dostala dodatečnou zátěž ve formě cihel, které kompenzovaly rozdíl váhy mezi radiostanicí Bowman s náhradními zdroji (britské týmy) a satelitním telefonem (mezinárodní týmy). Po této kontrole již nebyl jakýkoli další kontakt admin týmu (manažer a řidič) s hlídkou možný.

Bojový rozkaz

Hlídka pokračovala na další stanoviště, kde přijala bojový rozkaz od nadřízeného. Poté proběhlo zpracování a vydání vlastního bojového rozkazu a vyrazilo se na trať. Admin tým se odebral na základnu Sennybridge, kde pokračoval proces dokládání splnění podmínek ve formě zpracovaných a řádně stvrzených formulářů a dokladů. Vozidla i s doklady a klíči byla předána do rukou řídicího štábu a admin tým do ukončení cvičení vlastní hlídkou nesměl opustit základnu. Pohyb hlídky bylo možné díky obdrženým přihlašovacím údajům pasivně sledovat v mobilní/počítačové aplikaci (hlídka měla s sebou z bezpečnostních důvodů GPS tracker). Kromě pohybu v prostoru bylo možné sledovat i plnění úkoly. V žádném případě však nebylo známé

hodnocení daného úkolu ani zdravotní stav členů hlídky.

Stříbrné ocenění

Dvoudenní hlídka plnila celou řadu úkolů, například zajištění prostoru po najetí vozu na minu, překonání vodní překážky, chemický průzkum zastavěné oblasti, skryté pozorování nepřítele, ale i útok a eliminaci nepřítele. Úkolů byla celá škála, prostředí nedávalo prostor na chyby a nakonec se podařilo vše zdárně dokončit. A to dokonce tak úspěšně, že při závěrečném ceremoniálu 3. fáze získala naše jednotka stříbrné ocenění. To je po 14 letech nejlepším výsledkem 42. mpr na cvičení Cambrian Patrol. Dlužno dodat, že během bezmála 60hodinového nasazení urazila hlídka přibližně 85 km v těžkém terénu s asi 40kilovou zátěží.

Cíle, které byly pro toto cvičení vytyčeny, byly bezpochyby splněny, nicméně to do budoucna zavazuje ke snaze dosáhnout na metu nejvyšší. Pro přípravu dalších týmů pro cvičení Cambrian Patrol jsme rozhodnutí využít maximum poznatků z předešlého ročníku, přičemž zajistíme osobní účast alespoň části hlídky na praktickém výcviku nového týmu. Protože se podařilo úspěšně navázat vztahy se 4. plukem královského logistického sboru, rozhodl se velitel 42. mpr pozvat tým tohoto pluku na střeleckou soutěž Svatováclavský pohár 2022, aby se mohlo pokračovat v jejich prohlubování.

Text a foto: npor. Dušan Varga

ČEŠTÍ PONTONISTÉ SOUČÁSTÍ BOJOVÉHO USKUPENÍ V LOTYŠSKU

Na konci července vyrazily dva dlouhé vlaky plně naložené pontonovými díly a další technikou a materiálem z Bechyně na více než tisíc kilometrů dlouhou cestu do lotyšského Adaži. Jejich úkolem bylo začlenit se do sestavy bojového uskupení alianční představené přítomnosti na bázi mechanizovaného praporu (eFP Battlegroup) a posílit jej tak o dosud chybějící schopnost zřizování přepravišť přes vodní překážky.

7. úkolové uskupení vystřídal v Lotyšsku příslušníci 72. mechanizovaného praporu z Přáslavic, kteří měli na starost dělostřeleckou podporu manévrových jednotek. Úkolové uskupení bylo složeno ze tří částí. Největší celkem byla zesílená pontonová četa, která byla začleněna do ženijní rotы pod vedením španělského velitele. Četu zabezpečoval Národní podpůrný prvek (NSE) a třetí částí byl národní příspěvek do štábu eFP Battlegroup.

Nasazení pro ženisty začalo seznamováním se se specifickými podmínkami místního výcvikového prostoru. Zatímco řidičům písčité terén komplikoval řízení těžkých Tater, vojákům budujícím okopy v prostorech rozmístění značně práci ulehčoval. Rovinatou krajinu posetou lesy a bažinami v Lotyšsku doplňují jezera a řeky, na ty si však ženisté museli počkat až do druhé poloviny svého nasazení. V té první ženisté využili naplno možnosti výcvikového prostoru a podpory, kterou jim poskytoval NSE ke zdokonalení dovedností v rámci vševojskové přípravy.

Hlavním úkolem prvních týdnů byla příprava na certifikační cvičení Silver Arrow, která zahrnovala řadu zaměstnání zaměřených na vševojskovou přípravu, ale také soutěží, které měly za cíl prohlubovat spolupráci mezi jednotlivými národy. Kanadský velitel eFP

Battlegroup podplukovník Benson vnímal soudržnost jako jednu z priorit a v rámci výcviku to bylo opravdu poznat. Vojáci si tak zasoutěžili v mnoha vojenských i dalších sportovních disciplínách jak mezi sebou, tak v mnohonárodních týmech a nutno podotknout, že ti naši se v konkurenci ostatních národů neztratili, spíše naopak. Nedlouho po úspěšně absolvovaném certifikačním cvičení začali pontonisté cvičit na vodním cvičišti v blízkosti základny Adaži s příznačným názvem Sand Pit (písečný lom). Nespornou výhodou místního prostředí byla i možnost (nebo spíše nutnost) úpravy břehů a přístupových cest. Své dovednosti tak mohli procvičit kromě pontonistů i strojníci zemních strojů. Zbývalo již jen sladit všechny činnosti potřebné ke zřízení přepraviště v místních nelehkých podmínkách a nakonec procvičit samotné přepravy se spojeneckými jednotkami.

Desítky dnů strávených na vodě, ale také úsilí příslušníků štábu a NSE přinesly své ovoce. České pontony za dobu svého působení přepravily desítky kusů spojenecké techniky a prokázaly tak své deklarované schopnosti. Také díky spolupráci s Velvyslanectvím České republiky v Lotyšsku a podpoře velvyslankyně Jany Hynkové se podařilo zrealizovat i cvičení mimo výcvikový prostor v rámci cvičení Winter Shield. Pomyslnou třešničkou na dortu byla pro

pontonisty z 15. ženijního pluku přeprava nejtěžšího tanku v sestavě lotyšského battlegroupu, španělského Leopardu-2E, čímž stvrdili, že dokážou přepravit přes vodu veškerou spojeneckou techniku v Lotyšsku.

„První nasazení čistě ženijní jednotky v zahraniční operaci znamenalo především obrovskou zkušenost, možnost ke zdokonalení ve své odbornosti a získání jedinečné příležitosti práce v mezinárodním prostředí. Toto nakonec platí nejen pro ženisty, ale pro všechny příslušníky 7. úkolového uskupení, bez jejichž skvělé práce při podpoře činnosti jednotky by nebylo možné splnit stanovené operační úkoly,” uvedl k dosavadnímu působení jednotky její velitel kpt. Josef Kurfiřt a dodal: „Komplexní úkol, jakým je nasazení v zahraniční operaci, patří určitě k těm nejsložitějším. Proto jsem rád, že si příslušníci 7. úkolového uskupení s touto výzvou poradili jako profesionálové a se ctí.”

Autor: TID 7. ÚU eFP Lotyšsko por. Daniel Schreiber

V POBALTÍ SDÍLÍME NEJEN SCHOPNOSTI, ALE I KNOW-HOW

Mise předsunuté alianční přítomnosti v Pobaltí stále nabývá na důležitosti. Je největším posílením alianční kolektivní obrany za poslední období. Mise se účastní dvě třetiny členských států NATO. Česká republika na ní podílí nasazením našich ženistů v Lotyšsku a protiletadlovců v Litvě.

Vánoční jednání s veliteli

V prosinci obě české jednotky v eFP na základnách Adaži a Rukle navštívil náčelník Generálního štábu armádní generál Aleš Opat. Doprovodili ho senátoři Pavel Fischer, Miroslav Balatka, Jan Sobotka a vrchní praporčík AČR štábní praporčík Peter Smik. V Litvě a Lotyšsku generál Opat jednal se svými protějšky nejen o předsunuté alianční přítomnosti. Opat s veliteli místních ozbrojených sil a veliteli aliančních brigád probrali české nasazení v operaci eFP (enhanced Forward Presence) a také bezpečnostní situaci v zemích v souvislosti s migrační krizí v Bělorusku a na Ukrajině a setkal se s českými vojáky.

„V Lotyšsku je přítomna více než třetina členských států NATO. Štáb brigády je mnohonárodní. Tedy není závislý na jednom státu.

Naše spolupráce je silný signál,“ komentoval situaci podplukovník John Benson, kanadský velitel brigády eFP. Podle Bensona je největším přínosem operace integrace aliančních jednotek, které se vzájemně doplňují a sdílejí schopnosti. „To dříve nebylo úplně možné. Tato mise nám všem umožňuje společnou přípravu a potvrdit si, že to děláme správně, a s tím jít zpět domů,“ dodal Benson.

Sdílení schopností a zkušeností

O výměně zkušeností a představení nových schopností mluvil plukovník Sandris Gaugers, velitel lotyšské mechanizované brigády, do jejíž struktury je alianční brigáda začleněna. „V roce 2023 chceme pořídit pontonové díly. Možnost sledovat a učit se od českých ženistů je pro nás velmi cenná,“ děkoval Gaugers. „Taková spolupráce dává smysl nejen vojákům,

ale také veřejnosti.“ Ta podle něj vnímá téměř pětiletou přítomnost aliančních jednotek jako nejen záruku bezpečnosti, ale rozvoje jejich ozbrojených sil.

Vždy existuje cesta

„Zdokonalujeme se tím, že učíme jiné,“ doplnil lotyšského velitele kapitán Josef Kurfiřt, velitel českých ženistů. „Prošli jsme zatím strategickým přesunem, máme za sebou certifikační cvičení Silver Arrow. Přpravovali jsme i tu nejtěžší techniku, kterou naše brigáda má, španělský tank Leopard. Jsme schopní tedy nejen zabezpečit naše jednotky, ale i ty alianční. A to i v době covidu.“

Jeden za všechny, všichni za jednoho

O sdílení schopností a nutnosti sdílet stejné standardy pro zlepšení spolupráce mluvil

Generála Opatu do Pobaltí doprovázeli senátoři Jan Sobotka, Miroslav Balatka (první a druhý zleva) a Pavel Fischer (vpravo).

Vrchního praporčíka AČR štábního praporčíka Petera Smika zajímaly zkušenosti vojáků ze společného výcviku.

i plukovník Mindaugas Petkevičius, velitel brigády Iron Wolf na litevské základně v Rukle. Kompatibilní systémy považuje pro alianční jednotky za klíčové. Jeho slova už jen potvrdil velitel mnohonárodní brigády eFP podplukovník Hagen Ruppelt. „Společně cvičíme, společně bojujeme.“

Češi v Pobaltí

Mise eFP vznikla v roce 2017. Češi se do ní zapojili o rok později. Spolu s Velkou Británií a Islandem jsou naši vojáci nasazeni hned ve

dvou brigádních úkolových uskupeních ze čtyř. Protiletadlovci a ženisté v Pobaltí působí v rámci mise předsunuté alianční přítomnosti od července 2021. V lednu oba kontingenty vystřídá druhá rotace vojáků jejich odbornosti. Během dvoudenní návštěvy českých jednotek v Pobaltí se senátoři Fischer, Balatka a Sobotka shodli v tom, že nasazení českých vojáků v Lotyšsku a Litvě přináší výhody všem stranám. Stejně jako generál Opat si vyslechli slova chválily aliančních partnerů. Společně se shodli, že předsunutá alianční přítomnost

Je rok a půl v armádě a už je na misi!

Desátnice E. M. vstoupila do armády před rokem a půl a momentálně je se svou ženijní jednotkou v Lotyšsku. Slouží ve funkci lodníka. „Jsem tady jako starší strojník. Na lodi musí být dva lidi, můj kolega je zkušenější a já mu pomáhám.“

Chtěla do armády právě proto, aby mohla jet i do zahraniční operace. „Baví mě být každou chvíli někde jinde. Beru to jako bonus, že můžu jet do zahraničí.“ Na otázku, proč právě k ženistům, bývalá učitelka a vášnivá crossfiťačka uvedla: „Protože jsem si netroufala jít k brnce.“ A se smíchem dodala: „Jsem už trochu starší.“

Na ženijní práci jí přišlo od začátku nejzajímavější stavět cesty nebo zátarasy. „Zkušenost z mise mi pomohla neřešit zbytečnosti. Neřeším, co by, kdyby. Teď řeším jen to, jak svůj úkol splnit co nejlépe. Abych včas vystřídala své kolegy ve službě.“

Úkolem lodníka je kromě zabezpečení člunu, který táhne pontonové díly, také navádět prapory soulodí, které přepravuje techniku nebo vojáky. Její vybavení je oproti ostatním doplněno o plovací vestu. Ve volném čase se v misi věnuje oblíbenému sportu. V kontingentu jsou dvě ženy, „do lesa a na vodu“ chodí však jen ona. „Nevnímám se nějak jinak v tomhle týmu. Jsem jedna z nich.“ A dodává ohledně svého rozhodnutí vstoupit do vojenské služby: „Potvrdila jsem si tady, že mě armáda opravdu baví.“

je unikátní příležitostí pro výcvik aliančních jednotek. Umožňuje také rozvoj schopností a výstavbu místních ozbrojených sil. „Jsem tady, abychom věděli, o čem v Senátu vlastně rozhodujeme. Co podporujeme. Vaše nasazení nám dává smysl,“ poděkoval za senátory Fischer vojákům jak v Lotyšsku, tak Litvě.

*Autor: plk. Magdalena Dvořáková,
foto: plk. Magdalena Dvořáková, archiv eFP*

7. mechanizovaná brigáda se účastnila cvičení IZS

VELITELSTVÍ V PLAMENECH

Začalo to jako každý jiný den. Hranická kasárna se skrývala v mlžném oparu, vojáci a občanští zaměstnanci přicházeli na svá pracoviště. Nikdo netušil, že už za pár hodin bude vše jinak. Pouze hrstka zasvěcených věděla o plánovaném cvičení integrovaného záchranného systému – šlo o nácvik evakuace, cvičný požární poplach. Co budou dělat hasiči a záchranáři a jak se zachovají vojáci, když dojde k takto mimořádné události?

Den plynul jako obvykle, mnozí vojáci se právě vraceli z oběda, když se polední klid rychle změnil. Podařilo se simulovat situaci, kterou nikdo nečekal, ale na kterou musí být všichni připraveni. Ve 12.30 se ve třetím patře budovy ze dveří jedné z místností vyvalil hustý bílý kouř. Reakce byla blesková. Hlasité volání: „Hoří!“ všechny varovalo. Nedošlo ale k žádnému překotnému úprku, zhruba do dvou minut byla celá budova vyklizena a všichni vojáci a občanští zaměstnanci už stáli ve tvaru na shromaždišti. Poté se začaly kontrolovat počty, aby bylo už před příjezdem hasičů zřejmé, zda v budově nikdo nezůstal. Vzápětí po vyhlášení požáru se z dálky ozvalo houkání sirén. A brzy dorazila jednotka profesionálů z Hranic a Lipníka a také jednotka „dobráků“, tedy hranických dobrovolných hasičů.

Sehnaný tým

Čtyři vozidla včetně vysokozdvizné plošiny zaujala svá místa. Jednotky sesedly a začaly se připravovat k zásahu. Celé skupině dominovala výrazná postava v oranžové vestě s nápisem VELITEL ZÁSAHU.

Při zásahu vynikne podobnost práce hasičů a vojáků. Žádné zběsilé pobíhání, ale ani hrdiná zteč vběhnutím do plamenů. Velitel požární stanice z Hranic nadporučík Tomáš Novák popisuje jejich přípravu před vstupem do budovy takto: „Vlastně jsme nadřilovaní stejně jako vojáci. Každý má své místo a svůj úkol, pracuje s rozmyslem a postupuje podle

předem nacvičených kroků. Velitel zásahu získává prvotní informace, zatímco ostatní si připravují rozvinutí hadic a zvedají vysokozdviznou plošinu.“

Je třeba jít do ohně

Po chvíli je jasné, že v budově zůstali tři vojáci, pravděpodobně přímo v hořící místnosti. Teď už hasiči neotálejí. Jen k vybavení, které je nutné při hašení, přidávají nosítka a s nasazenými maskami v plné výstroji stoupají do 3. patra budovy. Hustý bílý kouř se již objevil na chodbách, ale to nejhorší je čeká za zavřenými dveřmi – zde není vidět ani ruka, kterou si dáte před obličej. Naštěstí pohřešované osoby našly úkryt v sousední místnosti, kde ještě není situace tak kritická. Teď je třeba použít nosítka a pomocné dýchací přístroje. Vojáci jsou popálení a také se nadýchali kouře. Hasiči je snášíj ven, kde před budovou čeká zdravotník praporního obvodu, který jim okamžitě poskytne nejnutnější zdravotní péči.

Hodnocení

V tuto chvíli hlavní incident končí. V reálné situaci by zraněné odvezly sanitky do nejbližší nemocnice. Probíhalo by dohašování. Na závěr v krátkém vyhodnocení zazní řada připomínek, které je dobré mít na paměti. Nadporučík Tomáš Novák říká: „Ve velkých areálech, jako jsou vojenské posádky, je důležité hasiče k místu požáru navádět, aby nebloudili. Přesná informace, co a kde hoří, je pro nás také

A fakta

Hasební obvod stanice Hranice pokrývá nejen město Hranice, ale i území obcí spadajících do působnosti výkonu státní správy pověřené obce Hranice a jedné obce, která spadá do působnosti pověřené obce Lipník nad Bečvou. Jednotka z požární stanice Hranice zajišťuje výjezdy do „příhraničních“ oblastí okresů Olomouc, Nový Jičín, Vsetín a Kroměříž.

důležitá. Vždyť například turistický plynový vaříč odložený v šatní skříni je pro hasiče smrtelně nebezpečný.“ Velitel 7. mechanizované brigády brigádní generál Petr Svoboda byl přítomen celému cvičení, a mohl tak pozorovat nejen kroky hasičů, jejich postupy, ale také samozřejmě to, jak jsou jeho vojáci připraveni na nenadálé situace. „Dnešek byl důležitý pro hasiče, kteří si vyzkoušeli zásah v reálném prostředí, a stejně důležité to bylo i pro nás, pro vojáky. Pravidelná školení bezpečnosti jsou důležitá a mají smysl, ale praktická zkouška je vždy lepší než teorie na papíru. Hasiči jsou bojovníci jako my!“ uvedl generál Svoboda.

Plány, o kterých věděla jen hrstka vojáků

Připravit podobné cvičení není ovšem nic snadného. Složitě je vše zorganizovat, ještě těžší zajistit, aby informace neprosákla ven. Zkrátka moment překvapení byl důležitý. Náčelník požární ochrany Velitelství 7. mechanizované brigády Antonín Václavík poodkryl to, jak se vše upeklo. „Zásadní otázkou při organizaci nácviku byl dohovor s jednotkami HZS a výběr vhodného termínu, kdykoliv se mohlo stát, že jednotky HZS budou odvolány k zásahu u skutečného požáru. Tato situace naštěstí nenastala a vše proběhlo podle předem připraveného scénáře.“ dodal. Cvičení se tak vydařilo do posledního puntíku. Kooperace profesionálů zaručuje, že věc dopadne tak, jak má, tedy dobře.

Text: kpt. Karel Hausmajer, Michal Voska,
foto: kpt. Karel Hausmajer

VÍM, CO TA POTVORA DOKÁŽE

...říká o koronaviru Petra Kurfiřtová, v civilu zdravotnice nemocnice v Jablonci nad Nisou, která s obavami sleduje, jak koronavirová pandemie rozděluje českou společnost. „Ač mají seberozdílnější názory, měli by lidé věřit odborníkům, mít ohled na druhé a pomoci nám sestrám, lékařům a dobrovolníkům vyhrát boj, který opravdu není jednoduchý;“ vzkazuje. Se stejným zápalem, s jakým pečuje o nemocné, slouží už tři roky i jako zdravotnický záchranář pěší roty KVV Liberec.

Nemohla bych být součástí něčeho, v čem bych neviděla smysl, říká záložačka z Liberce. Zdravotnice s dvacetiletou praxí a máma dvou téměř dospělých dětí slouží v AZ už třetím rokem. Původně chtěla vstoupit do profesionální armády a pomáhat doma i na misích v zahraničí, s ohledem na rodinu a věk nakonec zvolila jinou možnost. Na možnost sloužit v uniformě ale nezapomněla: „Částečně jsem si tuto cestu našla vstupem do zálohy,“ podotýká.

Skloubit vojenskou kariéru s časově náročným zaměstnáním v jablonecké nemocnici není snadné. Náročné dny v práci jí občas nedovolí zúčastnit se cvičení, zpravidla ale mezi spolupojovníky nechybí. „Nechci nic zameškat. Nejen kvůli mně, ale také kvůli jednotce, kde má

každý svoji pozici a důležitou roli,“ zdůrazňuje Petra Kurfiřtová.

Sloužit v AZ může každý

Službu v záloze, v níž ji její rodina plně podporuje, vnímá jako zásadní pro tento stát. Říká, že sama by se nemohla stát součástí něčeho, v čem by neviděla smysl, a tak to učí i své děti. Považuje ji za vhodnou pro všechny, kteří mají rádi svoji zemi a jsou schopni a zejména ochotni vystoupit z komfortu dnešní doby. „Jsou věci, které musíte cítit, vnímat je a vnitřně s nimi souhlasit. Aktivní záloha je přesně taková,“ myslí si.

Petra Kurfiřtová je zařazena u pěší rotě AZ KVV Liberec, která je v tuto chvíli naplněna z 65 procent. Noví záložníci jsou tu proto vítáni.

„Kdo má navíc rád pohyb, adrenalin, nové věci a výzvy, to vše aktivní záloha dává a i díky tomu mě naplňuje,“ přiznává.

Nemocnice po celé republice se nyní potýká s další vlnou koronaviru, i Petra na jednom z covidových oddělení pracovala. Mrzí ji, jak nákaza veřejnost radikalizuje a rozdělila ji na dva nesmiřitelné tábory. „Vím, co ta potvora dokáže,“ zdůrazňuje a prosí občany, aby odložili stranou rozdílné názory a pomohli sestrám, lékařům a dobrovolníkům vyhrát boj, který podle jejích slov opravdu není jednoduchý.

Text a foto: kpt. Lukáš Rác

SERVIS PRO SPOJENCE

Ke konci roku 2021 se v Rakovníku konalo cvičení Joint Effort 2021, které se zaměřovalo na poskytování podpory hostitelskou zemí HNS pro koaličního partnera v rámci NATO na území České republiky. Hlavním úkolem bylo zabezpečení fiktivního přesunu spojence (konkrétně lokality RON – Rest Over Night v Rakovníku). Nasazeny byly téměř dvě stovky příslušníků praporu podpory nasaditelných sil z Rakovníka, Agentury logistiky nebo ze 14. pluku logistické podpory, jenž představoval jednotky americké armády. „Výcvik se uskutečnil za splnění všech protiepidemických opatření. Maximální ochrana cvičících proti šíření nemoci SARS-CoV2 pro nás byla prioritou. Cvičení se zúčastnili pouze vojáci, kteří byli očkováni,“ zdůraznil řídící cvičení plukovník gšt. Vít Watroba a dodal, že dodržování protiepidemických opatření je nejen nezbytností při současné zhoršující se situaci, ale zároveň i jedním z hlavních úkolů cvičení.

Příjezd americké kolony

Výstavba stanového tábora začala již o týden dříve, než měl proběhnout samotný příjezd fiktivní americké kolony. Na základě

požadavku našeho koaličního partnera připravil prapor podpory nasaditelných sil 350 míst, ve kterých se ubytovalo 60 vojáků ze 14. pluku logistické podpory.

„Když už naši příslušníci vystaví stanový prostor, tak je potřeba zajistit, aby v každém stanu byla lehátka, elektřina, topení a osvětlení. Také je v našich moderních varnách připravováno občerstvení, kdy jsme schopni z jedné připravit kolem 250 obědů. Tábor se neobejde bez hygienických prostor, prostě tam musí být všechno, co voják na takovém místě vyžaduje,“ dodala velitelka lokality RON kapitánka Zdeňka Lapáčková.

Ostrá zkouška přišla v úterý

Příjezd kolony americké armády, kterou představovali naši kolegové z Pardubic a Klatov, odstartoval sérii incidentů dle námětu. Ty testovaly schopnosti vojáků v nejrůznějších situacích. „Cvičící nejsou předem informováni a musí reagovat na aktuální dění,“ popisoval plukovník Watroba a zdůraznil, že po celou dobu na průběh cvičení dohlížela kontrolní skupina, která jednotlivé činnosti a reakce postupně vyhodnocovala.

První incident, který vojáky čekal, bylo nepojízdné vozidlo. Druhý souvisel s velkým únikem oleje z koaličního vozidla v prostoru autoparku. Vojáci museli předejít ekologické katastrofě a situaci okamžitě vyřešit. V dalším případě si museli zase poradit se zraněným vojákem, u kterého bylo podezření na covid-19. U tohoto případu museli dbát zvýšené opatrnosti a řádně jej ošetřit.

Průběh poskytnutí HNS

Cílem výcviku bylo, aby se příslušníci praporu podpory nasaditelných sil zdokonalili v plánování a přípravě logistického zabezpečení HNS v reálných podmínkách. „Prvotní službou, která byla poskytnuta po příjezdu kolony fiktivních aliančních vozidel, bylo dotankování pohonných hmot. Následně se vojenská technika přesunula na připravená parkovací místa, kde došlo ke kontrole vozidel a odstranění závad. Po tomto kroku se mohli vojáci ubytovat ve stanech a začít využívat hygienické zázemí a stravovací službu,” vysvětlila kapitánka Zdeňka Lapáčková.

Rest Over Night (RON) neboli odpočinek přes noc je přesné vyjádření toho, co následovalo dále. Mezitím byla pro koaliční příslušníky

připravena služba v oblasti zdravotního zabezpečení, protiepidemických opatření, odtahového týmu, poskytnutí manipulačních prostředků, potenciálního úklidu sněhu a mnoho dalšího. Druhý den se vojáci začali připravovat na svůj odjezd, po němž se „rozboural“ stanový tábor.

Prověření schopností

Rakovnický prapor je stále ve výstavbě a k 1. lednu 2022 dosáhl počátečních operačních schopností, na jejichž prověření se cvičení zaměřuje. V Rakovníku slouží necelé dvě stovky vojáků a občanských zaměstnanců. V dalších letech se počítá s výrazným navýšením personálu. Postupně se doplňuje technika, materiál a revitalizují se kasárna. Kapacita se bude navyšovat až do roku 2025, kdy by prapor měl být schopen dosáhnout plných operačních schopností.

Text a foto: kpt. Jakub Moravec

„41“ V DRSNÝCH PODMÍNKÁCH

Koncem minulého roku proběhl dvoutýdenní výcvik čtyř stovek vojáků 41. mechanizovaného praporu se stovkou techniky. Cílem byla kontrola sladění celého praporu pro taktické cvičení Rapid Griffin 2022.

Loňské cvičení Griffin III bylo přípravou na taktické cvičení pod názvem Rapid Griffin 22, které v dubnu letošního roku prověří připravenost schopností příslušníků 41. mechanizovaného praporu.

Odkaz na reportáž ze cvičení

Doupovské hory opět žateckým vojákům ukázaly svou sílu. Drsné podmínky během celých dvou týdnů prověřily nejen jejich fyzickou, ale i psychickou odolnost. Jejich výcvik probíhal v denních i nočních hodinách a několikaleté zkušenosti vojáků z nočního výcviku, kdy teplota klesá pod bod mrazu, jsou pro nováčky k nezaplacení. A jak zkušení vojáci říkají – jedna noc v zmrzlém terénu na Doupově, to je zkušenost, na kterou se nezapomíná.

V Doupovských horách se vojáci zdokonalovali především ve střelbách z ručních a lafetových zbraní, v bojových ostrých střelbách mechanizovaných rot a druhý týden se uskutečnila pod taktickým námětem kontrola sladění všech rot.

Cílem bylo prověření roční přípravy praporu

„Měli jsme vyvedený celý prapor, což jsou téměř čtyři stovky vojáků, a spolu s nimi i sto kusů techniky. Cíl byl jediný – prověřit jejich téměř roční přípravu a zvládnout bojové střelby čet. Své schopnosti zde prokázaly i jednotky bojové podpory a bojového zabezpečení, které plnily logistické úkoly v poli pod taktickým námětem,“ říká velitel 41. mechanizovaného praporu Stanislav Kočica a dodává, že celá roční příprava v minulém roce směřovala k taktickému cvičení praporu Rapid Griffin, kde bude 4. brigáda rychlého nasazení prověřovat plné operační schopnosti.

Výcvik se odehrál v prostoru střelnice Žďár, kde proběhly bojové střelby čet, při kterých se prověřovala zejména schopnost velitelů velet četě, ale i velitelů družstev při velení druhým družstvům. Cvičilo se v náročném terénu, samotný boj probíhal v lese a pěší prvek musel postupovat určeným nepřehledným terénem. To je náročné pro celkovou koordinaci mezi jednotlivými družstvy při vedení boje.

Nejsložitější úkol – koordinace v terénu

„Úkolem velitele čety bylo zničit nepřítele operujícího v daném prostoru a následně postupovat po stanovené ose na složiště, kde vojáci museli eliminovat bojové postavení o síle jednoho mechanizovaného družstva,“ vysvětluje řídící střeleb a zástupce velitele 2. mechanizované roty nadporučík Vlastimil Kazimovský a dodává, že nejsložitějším úkolem pro velitele čet a pro jednotlivé velitele družstev je mít přehled o svých jednotkách a koordinovat je v obtížném terénu.

Výcvik vojáků připravený štábem 41. mechanizovaného praporu obsahoval řadu incidentů, které prověřily sladění praporu a perfektní připravenost na taktické cvičení praporu Rapid Griffin v letošním roce.

Text a foto: Jana Deckerová a kpt. Štěpán Malast

Výroční konference JCBRN Defence COE

VIZE NATO 2030

V pořadí druhá konference JCBRN Defence COE, která se konala v hotelu Pyramida v Praze, byla tradičně zaměřena na významné strategické dokumenty NATO s cílem připravit závěry a doporučení příslušnými orgány NATO, které budou dále rozpracovány do celého spektra oblasti ochrany proti zbraním hromadného ničení (OPZHN). Hlavním tématem konference 2021 bylo zaměřit se na vizi NATO 2030 a společnou EU – NATO deklaraci o spolupráci, v níž je problematika OPZHN jednou z priorit.

Konferenci zahájil 1. zástupce náčelníka Generálního štábu AČR generálporučík Jaromír Zůna slovy: „Váš čas, zkušenosti a odborné znalosti budou mít významný pozitivní dopad na závěry a doporučení z této konference a na ochranu proti ZHN pro NATO, Evropskou unii a další významné partnery. Těším se, že očekávané výstupy budou zahrnovat možnosti budoucí spolupráce v OPZHN, spolupráce mezi NATO – EU a stejně tak i pro civilně-vojenskou spolupráci,“ uvedl generálporučík Zůna. Konferenci předsedal velvyslanec generálmajor (v. v.) Petr Voznica. Zúčastnilo se asi 45 zástupců z 10 zemí (Rakousko, Česká republika, Kanada, Maďarsko, Francie, Německo, Nizozemsko, Rumunsko, Turecko a Spojené státy americké). Dále byly na konferenci zastoupeny mezinárodní vojenský štáb velitelství NATO v Bruselu, Velitelství spojeneckých sil pro transformaci NATO z Norfolk a nově byli na konferenci přizváni zástupci EU (Evropská komise, Vojenský štáb Evropské unie a Evropská obranná agentura).

Diskuse přinesly doporučení

JCBRN Defence COE, jako hostitel a organizátor konference, bylo zastoupeno ředitelem

centra plukovníkem Davidem Martínkem, jeho zástupcem plukovníkem Wolfgangem Reichem, náčelníkem štábu plukovníkem Williamem J. Epolitem, poradcem pro strategickou komunikaci plukovníkem v. v. Milanem Novotným, sekretářem konference majorem Františkem Grmelou a právním poradcem centra Zdeňkem Hýblem. Tento sestavený tým byl velmi úspěšně podporován dvěma bývalými JCBRN Defence COE stážisty z Univerzity v Haagu, panem Jasperem Krausem a paní Sarah Bijl. Program dvoudenní konference byl rozdělen do hlavních projevů, panelových prezentací a strukturovaných diskusí, které směřovaly k formulaci závěrů a doporučení. Vystoupení hlavních řečníků bylo zaměřeno na hlavní téma konference NATO 2030 vize a její implementace pro oblast ochrany proti ZHN. Jako první vystoupil generál v. v. Petr Pavel, bývalý předseda Vojenského výboru NATO a náčelník Generálního štábu AČR, ve svém vystoupení zhodnotil vizi NATO 2030 z vojenského hlediska a poskytl účastníkům konference své osobní názory. Když hovořil o budoucnosti NATO, zdůraznil potřebu pravdivých analýz a jasných konkrétních doporučení, lepší komunikaci jednotlivých vlád členských států NATO se svým

obyvatelstvem, mj. vysvětlování důležitých témat, jako jsou výdaje na obranu (na co vynaložíme obranné výdaje a ne kolik zaplatíme). V závěru zdůraznil, že proces naplňování vize „Green Army“ nebude jednoduchou záležitostí a bude nutné k ní přistoupit systematicky.

Včasné sdílení informací

Následně jako druhý hlavní řečník vystoupila dr. Wenden Smith, ředitelka Centra pro kontrolu odzbrojení a nešíření zbraní hromadného ničení z mezinárodního štábu NATO. Ve své prezentaci se zaměřila na budoucí oblasti, ve kterých by NATO mělo být proaktivní a být schopno řešit současné i budoucí výzvy v bezpečnostním prostředí a rozvíjet nové strategie, dále rozvíjet výstavbu schopností pro OPZHN a pružně reagovat na další bezpečnostní výzvy, jako jsou nově vznikající technologie, potřeba integrace, koordinace a včasné sdílení informací, které jsou stále důležitější pro budování odolnější a účinnější ochrany proti ZHN.

Oba hlavní projevy byly skvělou přípravou pro první konferenční panel pod vedením plukovníka v. v. Milana Novotného. Tento panel byl zaměřen na současné a budoucí výzvy v oblasti OPZHN zejména z operační perspektivy

prezentované plukovníkem Vratislavem Osvaldem, z vědeckého pohledu hlavním vědeckým pracovníkem NATO dr. Bryanem Wellsem a z pohledu civilní interakce pak panem Khanem Jahierem z mezinárodního štábu velitelství NATO.

Soustředění se na nové postupy a technologie

Po jednotlivých prezentacích a následné diskusi byla tematika panelu shrnuta do následujících závěrů; není možné brát v úvahu pouze dřívější způsoby výroby a použití ZHN, ale současně je třeba se soustředit na nové technologie, které budou mít významný dopad na efektivní šíření, zkrácení času a nákladů na výrobu, regulaci prekursorů a kontrolu vývozu. Z operačního hlediska je důležité rozlišovat různost požadavků na civilně-vojenskou interakci, odděleně za situace kolektivní obrany a jiných krizových situací.

Druhým panelovým tématem konference byla spolupráce NATO – EU obecně a v oblasti OPZHN. Vedoucím panelu byl plukovník Wolfgang Karl-Heinz Reich, za podpory dvou panelových řečníků, bývalých stážístů, pana Jaspera Krause a paní Sarah Bijl. Oba prezentovali své výzkumy v oblasti spolupráce NATO – EU, které zpracovali v rámci stáže u JCBRN Defence COE. Pan Krause se zabýval strategickou analýzou přeshraniční spolupráce při rozsáhlém incidentu způsobeném ZHN a paní Bijl se zaměřila na analýzu spolupráce NATO – EU ve strategických záležitostech.

Třetím panelovým tématem byla praktická spolupráce NATO – EU v oblasti OPZHN, kterou vedl plukovník Wolfgang Karl-Heinz Reich. Představil HORIZON 2020 eNOTICE – CBRN školicí centra (DG HOME / REA) a Společenství pro evropský výzkum a inovace pro bezpečnost (CERIS). Následoval řečník podplukovník Carlos Pinto Mimoso z vojenského štábu EU, který rozvedl spolupráci NATO – EU z vojenského hlediska.

Strategie civilní ochrany

Třetí řečník panelu pan Sorin Popa z EU hovořil o iniciativě Evropské rady pro zmírnění rizik použití ZHN. Poté se pan Tristan Simonart zabýval evropskou vnější strategií civilní ochrany s cílem posílit připravenost, prevenci a reakci na katastrofy v blízkém sousedství EU (Severní Afrika – Sahel a Střední východ) včetně zdokonalení civilně-vojenské spolupráce v uvedených oblastech a v odborné přípravě personálu.

Poslední řečník panelu, pan Willem Vanhamme z Centra pro koordinaci v případech krizí a katastrof NATO EARDCC, představil doporučení pro praktickou spolupráci s partnerskými zeměmi NATO a popsal zkušenosti ze společných cvičení.

Tématem čtvrtého panelu byl právní rámec civilně-vojenské spolupráce. Panelu předsedali plukovník William Epolito a právní poradce Zdeněk Hýbl. Panelisté Jasper Krause a Steve Cichocki (Velitelství ozbrojených sil, USA), brigádní generál Zoltán Bubeník (NZS AČR), plukovník Petr Ošlejšek (generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR) hovořili

Předseda konference generálmajor (v. v.) Petr Voznica a náměstek pro řízení sekce obranné politiky a strategie na Ministerstvu obrany Jan Havránek

o přeshraniční spolupráci v rámci NATO a EU. Cílem tohoto panelu byla snaha najít odpovědi na otázky, jak a kde rozmístit vojenský personál, řešila se spolupráce mezi civilními a vojenskými zdroji a nabízení pomoci jiným zemím a také pomoc v nouzi včetně lékařské podpory v souladu se stávajícími právními dokumenty. Panelisté diskutovali o možnostech řešení přeshraničních a právních otázek, možnostech dvoustranných dohod pro civilně-vojenskou spolupráci, a to jak z pohledu evropských zemí, tak i z pohledu USA, dále pak i z pohledu ČR (Ministerstva obrany ČR, Agentury vojenského lékařství a Hasičského záchranného sboru ČR).

Proaktivní přístup ke sblížování NATO – EU v oblasti OPZHN

Druhý den konference náměstek pro řízení sekce obranné politiky a strategie na Ministerstvu obrany Jan Havránek podpořil proaktivní přístup JCBRN Defence COE ke sblížování NATO a EU v oblasti ochrany proti zbraním hromadného ničení, která je jednou z priorit jejich společné deklarace.

„V této souvislosti bych také chtěl ocenit pokračující snahu JCBRN Defence COE řešit rozvoj civilně-vojenské spolupráce v oblasti použití zbraní hromadného ničení spojených s teroristickými útoky velkého rozsahu, ať už se jedná o zvýšení připravenosti na rozsáhlé incidenty způsobené zbraněmi hromadného ničení, společná cvičení a výcviky civilní a vojenské obrany nebo například zlepšení koordinace strategické komunikace mezi civilní a vojenskou složkou. Pokud jde o prohloubení NATO – EU partnerství, musíme se zaměřit na krizové řízení a jeho koordinaci mezi oběma organizacemi. Pevně věřím, že závěry letošní konference přispějí k našemu společnému úsilí v posílení komplexnosti a integrovaných schopností NATO a EU.“

Rovněž dodal, že doporučení z této konference pomohou připravit relevantní výbory

NATO a EU na řešení budoucího vývoje v oblasti ochrany proti zbraním hromadného ničení a spolupráce mezi NATO a EU. Další program druhého dne byl věnován otevřené diskusi a shrnutí doporučení vycházejících z předchozích panelů. Výstupem závěrečného panelu bylo doporučení pro „prohloubení ochrany proti zbraním hromadného ničení a civilně-vojenskou spolupráci“, která byla formulována účastníky konference do následujících bodů:

- **V rámci civilně-vojenské spolupráce** rozvíjet společné porozumění a identifikovat oblasti spolupráce a interakce mezi civilními a vojenskými složkami, například provádět integrované vzdělávání, výcvik a cvičení civilní a vojenské obrany v oblasti OPZHN, zlepšovat plány a postupy spolupráce mezi civilními a vojenskými jednotkami, zvýšit připravenost na rozsáhlé incidenty způsobené ZHN a zlepšit koordinovanou strategickou komunikaci mezi civilním a vojenským sektorem.

- **V rámci spolupráce NATO – EU** dále rozvíjet oblast OPZHN, která je součástí Společné deklarace EU – NATO o spolupráci, dále se zaměřit na konkrétní projekty, např. NATO – EU CBRN Warning & Reporting System Management na posílení spolupráce a koordinace mezi organizacemi/propojení některých formátů NATO a EU, zejména na pracovní úrovni, výstavbu schopností OPZHN atd.

Konferenci zakončil generálmajor v. v. Petr Voznica. Nastínil způsob, jak podpořit probíhající a budoucí úsilí v oblasti ochrany proti ZHN, spolupráci s partnerskými zeměmi NATO, civilně-vojenskou spolupráci a ocenil rozvíjející se spolupráci mezi NATO a EU, ke které tato konference rozhodně přispěla účastí expertů z obou organizací.

Závěry konference budou dále prezentovány na významných výborech NATO a EU s cílem je dále posoudit a rozpracovat.

BYLA TO VELKÁ ZKUŠENOST, ALE JEDEME DÁL

V prosinci uzavřel brigádní generál Zoltán Bubeník tříletou kapitolu v čele aliančního Výboru náčelníků zdravotnických služeb (NATO COMEDS). V této oblasti jde o nejvyšší možnou, a také velice prestižní funkci v rámci NATO. Váže totiž na sebe i roli hlavního zdravotnického poradce Vojenského výboru NATO.

Ve výboru byl od roku 2011

Členem výboru COMEDS byl generál Bubeník už od roku 2011, kdy zde působil jako zástupce českého představitele, plukovníka a později brigádního generála Božetěcha Juranky. Řádným členem se Zoltán Bubeník jako zástupce českého resortu obrany a náčelník Vojenské zdravotnické služby stal v roce 2015. Po zvolení do čela výboru ve druhé polovině roku 2018 funkci předsedy COMEDS převzal.

Uskutečnil všechny své projekty

Generál Bubeník, jinak ředitel sekce vojenského zdravotnictví MO, zde radil v otázkách strategie rozvoje vojenských zdravotnických služeb, podpory při nasazení v operacích i v dlouhodobých záměrech rozvoje Aliance. Podařilo se mu například předložit a uskutečnit představu fungování zdravotnických služeb, zejména ve smyslu interoperability, standardizace nebo sladění výcvikových a výukových aktivit v rámci pracovních skupin a expertních panelů. „Prakticky se nám povedlo uskutečnit všechny naše krátkodobé a střednědobé plány a projekty,“ shrnuje generál Bubeník.

Akcelerátorem byl covid

Pandemická situace přinesla generálu Bubeníkovi ve funkci paradoxně příležitost soustředit se na oblasti a problémy dříve dlouhodobějšího charakteru, které se nyní staly palčivějšími. Například zásobování zdravotnickým materiálem a léčivy, společné postupy při ochraně vojáků nebo obecně prevence šíření viru. „Navíc dynamicky se měnící situace přinesla nutnost pravidelného informování nejvyššího vedení Aliance o krocích plánovaných na denní, týdenní a měsíční bázi i s delším předpokladem vývoje,“ podotýká generál Bubeník.

Stejně jako všichni hlavně na dálku

V covidové době velení NATO velice rychle přešlo na komunikaci prostřednictvím videokonferencí. Schůzky se zdravotnickými poradci Velitelství spojeneckých sil v Evropě (SHAPE), Velitelství spojeneckých sil pro transformaci (ACT) a Mezinárodního vojenského štábu NATO (IMS) probíhaly pravidelně, stejně tak plenární zasedání COMEDS. „Bez ohledu na covid jsme vždy měli k dispozici přesné a včasné informace ke všem oblastem řízení vojenského zdravotnictví. Z vlastní zkušenosti tak potvrzuji, že nemožnost fyzicky se potkávat vývoj nezastaví. To platilo i pro náš výbor,“ komentuje specifika svého předsednictví.

Klíčová civilně-vojenská spolupráce

Podle Bubeníka pandemie covidu vyvolala velmi specifickou situaci, která přinesla krizi s hybridním charakterem nevídaného rozsahu. Krizi s dopady na školství, globální i národní ekonomiku, která ukázala možnosti ovlivňování myšlení a chování lidí skrze média a sociální síť. „Civilně-vojenská, v některých státech dokonce vojensko-civilní spolupráce při ní hrála klíčovou úlohu,“ poznamenává

generál Bubeník. „Právě vojáci obecně a zejména příslušníci zdravotnické služby byli v ústřední roli při spolupráci s civilními složkami, nejen při pomoci zdravotnickým zařízením a centrům sociální péče.“ Ve vztahu k zvládnutí pandemie nesmíme podle generála Bubeníka zapomínat především na oblast poradenství a vzájemné interakce v oblasti krizového řízení, kde působí právě i příslušníci vojenského zdravotnictví.

Ze středně- i dlouhodobého hlediska se podle jeho názoru nyní musíme soustředit na veškeré poznatky a zkušenosti nasbírané za poslední dva roky. Nemůžeme predikovat další pandemický vývoj, můžeme ale naše poznatky zpracovat do strategických konceptů, aplikovat je a využít. „Troufnu si říct, že i díky zaputlosti se pod naším vedením podařilo spuštění NATO Medical Support Capstone Concept (NMSCC), navazujícího na NATO Warfighting Capstone Concept (NWCC). Jedná se o dlouhodobý strategický koncept zdravotnické podpory Aliance, jak na území členských států, tak při nasazení v operacích, který zároveň extrémně podtrhuje civilně-vojenskou spolupráci v oblasti zdravotnictví,“ dodává generál Bubeník.

A co dál?

Generál Bubeník bude i nadále ve výboru pokračovat na pozici národního zástupce. „Byl jsem zvolen spolu s kolegy z Francie, Německa, Slovinska a Velké Británie do Výboru COMEDS pro udělování nejvyššího ocenění vojenského zdravotnictví Ceny Dominiqua Jeana Larreyho.

To byl slavný francouzský chirurg a v období napoleonských válek zavedl principy válečné chirurgie a zejména zdravotnického odsunu. Velmi si tohoto ocenění vážím,“ komentuje generál Bubeník.

„Co se týče pandemie, všichni si přejeme její brzký ústup. Všichni zpracovávají postupně zkušenosti z předchozích období, abychom spolu s civilními zdravotnickými orgány na národní úrovni navrhovali a doporučovali postupy pro další období. A vše toto se snažili promítnout do Aliančních postupů a doporučení,“ informuje Bubeník. Aktuálně výbor COMEDS dostal úkolem od IMS zpracovat strategický materiál k civilně-vojenské spolupráci v oblasti zdravotnictví. Úkolem byla pověřena pracovní skupina, ve které působí generál Bubeník a specializuje se na CBRN. Dokument s názvem „Formal Bioresponse“ má být vizí na nejbližší období.

„Pozice předsedy Výboru náčelníků zdravotnických služeb je nejvyšší metou, které jsem mohl dosáhnout. Nyní se budu snažit nabízet své zkušenosti při řešení problémů v oblastech, kterým se věnuji dlouhodobě, a tím je zdravotnické zabezpečení vojenských operací ve vztahu k systému velení a řízení. Prostě takzvaný zdravotnický leadership, který prozatím není nikde naprosto jasně a konkrétně popsán,“ prozrazuje Bubeník.

Text: Ivana Procházková, plk. Magda Dvořáková

Foto: archiv AČR, nato.int a Michal Voska

Systém udržování výkonnosti a eliminace přetížení pohybového aparátu

PŘIPRAVIT, VYCVIČIT, UDRŽET

Důsledky specifické pracovní zátěže

Za posledních několik let došlo k výrazným změnám charakteru prostředí k vedení operací. Proměnlivost a složitost jeho vývoje s sebou přináší nové výzvy. Vojáci jsou vystavováni nadstandardní fyzické a psychické zátěži, která může znamenat zvýšené riziko přetížení a zranění. I přes veškerou dnešní modernizaci technologických a zbraňových systémů je voják jako člověk jádrem armády. Připravenost vojáka se v úplném základu zvyšuje nebo je limitována úrovní jeho zdravotního stavu. Správně naplánovaný a realizovaný systém zátěže a regenerace je klíčem k udržení požadovaného zdravotního stavu a s tím související připravenosti vojáka rozvíjet své schopnosti.

Četnost výskytu projevů přetížení pohybového aparátu je vysoká, upozorňuje fyzioterapeutka kpt. Mgr. Monika Bačíková z oddělení tělesné výchovy sekce rozvoje sil Ministerstva obrany, zabývající se již několik let studiem působení extrémní fyzické zátěže na pohybový aparát.

Problematiku udržování výkonnosti a eliminace přetížení pohybového aparátu příslušníků resortu Ministerstva obrany bychom vám rádi přiblížili prostřednictvím seriálu

článků představujících vybrané výsledky pilotních studií a rozvíjejících jednotlivá související témata.

Hranice lidského těla

Obecně pro veřejnost je potřeba znát přínosy fyzického tréninku, avšak je také potřeba upozornit vybrané skupiny populace, jako jsou profesionální vojáci, na případné důsledky nadměrné fyzické zátěže.

Lidské tělo je schopno fungovat a dosahovat výkonu bez poruchy funkce za určitých vnitřních podmínek (dostatečné množství energie, iontová a vodní rovnováha atd.). V průběhu zátěže dochází k výrazným změnám těchto vnitřních podmínek a přichází únava. Únava je přirozený biologický proces provázející každou činnost člověka, nezbytný pro adaptaci organismu na předchozí zátěž.

V případě, kdy dojde k překročení hranice těla vyrovnat se s působící zátěží, to znamená, že již není schopno se na předchozí zátěž adaptovat (přizpůsobit se), dochází k poruše funkce na úrovni jednotlivých tkání (svaly, fascie, klouby). Stav, kdy se organismus nedokáže přizpůsobit působící zátěži, nazýváme maladaptací (nepřizpůsobení se). Přetrvává-li

tento stav více déle než několik týdnů, jednotlivé tkáně reagují charakteristickou změnou struktury. Tyto změny jsou ve většině případů již nevratné!

Reakce pohybového aparátu na zátěž

K typickým adaptačním změnám dochází na úrovni jednotlivých tkání pohybového aparátu. Některé změny jsou žádoucí jako například zvýšená pevnost kostí, pružnost fascií (typ vazivové tkáně) nebo zvýšení svalové síly. Jiné změny mohou být nežádoucí – maladaptace (viz tabulka dole).

	Nežádoucí reakce těla na zátěž
Fascie	Retrakce „slepení“
Svaly	Zvýšení svalového napětí (zkrácení, spasmus)
Kosti	Výrůstky
Klouby	Omezení hybnosti

Důsledky přetížení pohybového aparátu

Vlivem negativních změn na úrovni jednotlivých tkání (omezení rozsahu pohybu, svalové spazmy ad.) včetně přítomnosti bolesti dochází ke vzniku tělesných dysbalancí. Spleení fascií má přímý vliv na celkovou funkci svalů, jejich protažení a sílu. Změny měkkých tkání ve smyslu zkrácení omezují rozsah pohybu a působí asymetrické postavení kloubu. Postavení kloubu má zásadní význam pro jeho stabilitu a následně rychlost jeho opotřebení. Symetrické postavení kloubu snižuje riziko jeho zvýšeného opotřebení (artrotické a degenerativní změny) a současně vytváří podmínky pro efektivnější práci svalů ve smyslu dosažení maximální síly.

Jakékoli tělesné dysbalance se v zátěži ještě více prohlubují, tělo se dostává dříve do únavy, rychleji se snižuje celková výkonnost a odolnost vůči zátěži. Za těchto podmínek je zde i vyšší riziko vzniku zánětlivých onemocnění šlach a kloubů. Přítomnost tělesných dysbalancí tak zásadně ovlivňuje úroveň výkonnosti jedince i celé jednotky. Neboť řetěz je jen tak silný, jak silný je jeho nejslabší článek (viz obrázek vpravo).

Špatné provedení pohybu – odraz při chůzi/běhu

do odrazu se málo zapojují hýžďové svaly, kompenzačně se více zapojují svaly dolní části zad

Vznik svalové dysbalance v oblasti středu těla

oslabení břišních a hýžďových svalů – zkrácení bedrokyčlostehenního svalu a svalů dolní části zad

Změna postavení pánve Zvýšení bederní lordózy

Přesuny se zátěží

váha výstroje a výzbroje působí na změněné postavení pánve a páteře

Bolesti bederní části zad

Výhřez plotýnky

Výrůstky na páteři

Zvýšený výskyt degenerativních změn na páteři

**Řetězení poruchy
v pohybovém
aparátu**

Často přehlíženým projevem přetížení je bolest. Přítomnost bolesti je zdrojem tělesného a psychického diskomfortu, který tak ohrožuje bojeschopnost vojáka.

Udržování celkového zdraví je odrazem nejen osobní zodpovědnosti k sobě jako k člověku, ale současně zodpovědnosti k týmu, jeho celkové připravenosti a schopnosti naplňovat stanovené cíle.

Funkce formuje orgán

Jednotlivé vojenské odbornosti se od sebe liší obsahem činnosti (fyzický trénink, prostředí výcviku a operací, výstroj, výzbroj apod.). Od toho se odvíjí charakter adaptace pohybového aparátu. Dle působení zátěží typických pro jednotlivé vojenské odbornosti jsou kladeny vyšší nároky na konkrétní typy tkání. Struktura jednotlivých tkání se přizpůsobuje opakovanému působení zevních i vnitřních mechanických sil. Prakticky řečeno: to, jak se hýbeme, formuje strukturu našich kostí, kloubů, svalů a vaziva."

Pilotní studie

V prostředí AČR proběhlo několik pilotních studií zaměřujících se na téma důsledků specifické pracovní zátěže na pohybový aparát. Studií se zúčastnili zástupci výkonných vojenských letců, výsadkových jednotek a jednotek Hradní stráže.

Všechny sledované skupiny vojáků byly v průběhu výcviku různou intenzitou zasaženy vznikem bolestivých stavů na různých úrovních pohybového aparátu. Bolestivými stavy nejčastěji postižené oblasti byly jednotlivé segmenty páteře (bederní, hrudní a krční), kolenní a ramenní klouby. Přesto, že bolesti páteře jsou společnými obtížemi mezi testovanými skupinami vojáků, rizikové faktory vedoucí ke vzniku těchto problémů jsou rozdílné.

Ve skupině jednotek Hradní stráže výsledky práce ukazují na vzájemný vztah mezi výskytem bolesti v oblasti bederní páteře a úrovní stability ve vzpřímeném stoji. Vzhledem k faktu, že příslušníci Hradní stráže jsou během služby často vystavováni výkonu práce ve vzpřímeném stoji, má i sebestmírnější odchylka od normy (stability stoje) významný vliv na vznik bolestivých stavů páteře v této skupině.

Odlišný charakter výcviku výsadkových jednotek dává vzniknout také odlišným rizikovým faktorům ve vzniku bolestivých stavů páteře. Dlouhodobé asymetrické zatížení pohybového aparátu (ve smyslu pravo-levé strany) v průběhu výcviku má svůj specifický vliv na držení těla ve vzpřímeném stoji. Prostřednictvím výsledků přístrojového měření byl nalezen vztah mezi výskytem bolesti v oblasti bederní páteře a hodnotou rozdílu zatížení pravé a levé končetiny (vyjádřeno v procentech tělesné hmotnosti).

Další testovanou skupinou byli piloti proudových letounů a vrtulníků. I zde se při vyhodnocování výsledků objevily rozdíly mezi faktory vedoucími ke vzniku bolesti páteře.

Charakteristický stoj příslušníků Hradní stráže

Významná závislost byla zjištěna mezi hodnotou síly břišních svalů a typem letounu. Piloti proudových letounů vykazovali větší schopnost zapojení břišních svalů a menší bolestivost bederní páteře oproti pilotům vrtulníků. Literatura hovoří o možném pozitivním vlivu létání v prostředí kladného podélného přetížení (+Gz) na sílu břišních svalů. V prostředí vysokých +Gz sil operují piloti proudových letounů. Pro zvýšení odolnosti organismu při působení +Gz piloti provádějí tzv. svalové napínací manévry (silné svalové kontrakce) dolních končetin a břicha.

Příslušníci výsadkových jednotek

Abychom se nevěnovali jen negativním dopadům létání na pohybový aparát pilota, jedním z pozitivních nálezů bylo zvýšení kvality somatognozie (vnímání vlastního těla – polohy, pohybu) s narůstajícím počtem celkových hodin strávených za letu. Tato tendence se objevila také v kvalitě polohocitu (vnímání polohy jednotlivých částí těla). Úroveň kvality somatognozie jako zdroj informací tvoří základ tzv. leteckého citu. Skrze vnímání vlastního těla (polohy, pohybu) je pilot spojen s letadlem a vytváří tak jednotnou soustavu. Smysl pro vnímání polohy je zvláště dobře rozvíjen u pilotů vrtulníků. Kvůli menší stabilitě letu vrtulníku je pilot nucen neustále korigovat let řídicími prvky.

Výsledky měření můžeme potvrdit tendenci ve vztahu mezi jednotlivými vojenskými odbornostmi a vznikem charakteristického obrazu stavu pohybového aparátu (vznikem

typických tělesných dysbalancí) dle pravidla: Funkce formuje orgán.

Závěrem

Vzhledem ke stále rychlejšímu rozvoji prostředí pro vedení vojenských operací a s tím spojenými zvýšenými nároky na přípravu jedinců předpokládáme, že počet vojáků trpících poruchami páteře bude narůstat. Je potřeba stanovit možné rizikové faktory, jejich vliv na mechanismus vzniku bolestivých symptomů a úroveň výkonnosti.

Na základě získaných dat příslušníci oddělení tělesné výchovy sekce rozvoje sil MO zpracovávají téma problematiky vlivu specifických vojenských zátěží na stav pohybového aparátu a zařazení preventivních strategií do přípravy vojáků.

Služební tělesná výchova, jako součást systému profesionální přípravy jednotlivců a jednotek, reaguje na současnou situaci nejen formou aktualizace jednotlivých oblastí služební tělesné výchovy, ale i úpravou vzdělávání tělovýchovných pracovníků. Aktuální témata tělesné přípravy jsou zahrnuta v programech přípravy počínaje kurzem základní přípravy. Jsou součástí kariérových kurzů.

Společným cílem všech tělovýchovných pracovníků je zabezpečení trvalé fyzické zdatnosti příslušníků resortu Ministerstva obrany jako nezbytný předpoklad pro bezproblémové plnění stanovených úkolů.

Text: kpt. Mgr. Monika Bačíková,

foto: pixabay, archiv (autorka, VHÚ a 43. výsadkový pluk)

Příslušníci skupiny výkonných vojenských letců a autorka

VOJENSKÁ POLICIE

ODDĚLENÍ OCHRANY OSOB

ODDĚLENÍ DOPROVODŮ

VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ

Velitel Velitelství ochranné služby Vojenské policie
vyhlašuje výběrové řízení na obsazení služebních míst:

Mladší inspektor Oddělení ochrany osob (hodnost rotmistr)

Mladší inspektor Oddělení doprovodů (hodnost rotmistr)

NABÍZÍME

- ▶ prestižní práci u elitních oddělení Vojenské policie (osobní ochrana VIP)
- ▶ nadstandardní platové podmínky
- ▶ výkon služby v civilním oděvu
- ▶ možnost nasazení v zahraničních operacích
- ▶ zahraniční služební cesty
- ▶ specializovaný a odborně zaměřený výcvik
- ▶ osobní a profesionální přístup k jednotlivci
- ▶ samostatný výkon služby a možnost kariérního růstu
- ▶ možnost seberealizace
- ▶ odborné kurzy v ČR i v zahraničí
- ▶ moderní výbroj, výstroj a technika
- ▶ sídlo vojenského útvaru Praha (celorepubliková působnost)

POŽADUJEME

- ▶ minimálně 2 roky služby u AČR nebo jiných bezpečnostních sborů
- ▶ zdravotní klasifikace A - schopen bez omezení
- ▶ řidičský průkaz skupiny B – praxe v řízení vozidel
- ▶ trestní bezúhonnost
- ▶ fyzická zdatnost, psychická odolnost
- ▶ bezpečnostní prověrka na stupeň utajení „D“, případně předpoklady pro její získání

PRŮBĚH VÝBĚROVÉHO ŘÍZENÍ

- ▶ posouzení zaslaných životopisů
- ▶ výběrové řízení k VP (podrobnosti viz www.vp.army.cz)
- ▶ osobní pohovor
- ▶ výběrové řízení na nabízená služební místa bude realizováno v dubnu 2022 formou 4-denního nepřetržitého výcviku (konkrétní termín bude upřesněn)

V PŘÍPADĚ ZÁJMU

- ▶ zašlete do 31. ledna 2022 na milan.spacil@army.cz:
 - ▶ strukturovaný profesní životopis, motivační dopis a fotografii
 - ▶ případné dotazy (odpovíme Vám na ně)

KONTAKTNÍ OSOBA

- ▶ kpt. Mgr. Milan SPÁČIL
- ▶ tel: (+420 973) 202 306
- ▶ mail: milan.spacil@army.cz

„Máš perfektní fyzickou kondici a dobrou psychickou odolnost?
Myslíš si, že máš na to stát se členem elitní jednotky Vojenské policie?
Přijď nám to dokázat na výběrové řízení.
Hledáme právě TEBE!!!“

**Pardubické simulační centrum slaví deset let,
vycvičilo přes 2 000 pilotů**

V EVROPĚ BEZKONKURENČNÍ

Za deset let více než dva tisíce pilotů, ale i leteckých návodčích a letovodů z deseti zemí světa absolvovalo výcvik v taktickém simulačním centru podniku LOM Praha na pardubickém vojenském letišti. Centrum nabízí simulátory letounů L-159 Alca, JAS-39 Gripen a nově i F-16 Fighting Falcon. Ze tří čtvrtin zde výuku absolvovali vojáci české armády, další piloti byli například ze Slovenska, Nigérie, Thajska či USA.

Stejně jako v jiných vyspělých letectvech, i ve Vzdušných silách Armády ČR jsou nedílnou součástí výcvikového systému moderní simulační technologie. Začínající vojenští piloti se s prvními simulátory setkávají už v rámci Centra leteckého výcviku v Pardubicích, součásti státního podniku LOM Praha, kde na nich nacvičují především takzvané kabinové postupy neboli CPT (Cockpit Procedure Training). Ti, kteří jsou pak zařazeni k taktickému

letectvu, mají na 21. základně taktického letectva v Čáslavi k dispozici maximálně realistické simulátory kategorie FMS (Full Mission Simulator) jak pro letoun L-159 Alca, tak i pro JAS-39C Gripen. Na nich pravidelně trénují celé spektrum letových úkolů, nouzové postupy za letu a některé typy bojových misí. Právě úkoly bojového použití představují vrchol výcvikové osnovy a současně hlavní náplň práce pilotů taktického letectva. Zejména

Průběh letu, ale i další údaje lze sledovat na velkoplošných obrazovkách.

po zavedení letounů JAS-39C/D Gripen do výzbroje českého letectva se ale ukázalo, že výcvik pokročilejší bojové taktiky je se skutečnými letouny příliš nákladný a v podmínkách českého vzdušného prostoru s hustým civilním provozem často téměř nemožný. Jde například o komplexní mise COMAO (Composite Air Operations), jichž se účastní mnohdy i desítky strojů, nebo třeba vzdušný boj BVR (Beyond Visual Range), při němž se protivníci navzájem nevidí a bojují na vzdálenost desítek kilometrů s použitím protiletadlových řízených střel středního dosahu.

Výrazně levnější výcvik

Moderní simulační centrum naštěstí umožňuje i takový druh výcviku podstatně zlevnit a zefektivnit. Navíc, díky řadě pracovišť lze simulovat skutečně reálné prostředí, zapojit

A fakta

Středisko má k dispozici celkem devět simulátorů, čtyři jednoduché s třemi LCD monitory a dotykovým displejem a pět složitějších kabinových, kde se obraz promítá na sférickou plochu. Nechybí zde ani pracoviště pro předstunuté letecké návodčí (FAC – Forward Air Controller) a jsou zde k dispozici i obrazovky pro pozorovatele. Od svého zahájení provozu v roce 2011 v pardubickém centru uspořádali 166 výcvikových kurzů, přičemž Armáda ČR využila 122 kurzů, zahraniční klienti 44. Školili se zde příslušníci vzdušných sil Slovenska, Nigérie, Thajska, Rakouska, Iráku, Brazílie a Národní gardy USA.

i řadu dalších prvků do scénářů výcviku. Součástí takových scénářů pak většinou bývají také radarové řídicí bojového použití GCI (Ground Control Intercept) a předstunuté letecké návodčí FAC/JTAC (Forward Air Controller / Joint Terminal Attack Controller), jejichž pracoviště mají v TSC také vlastní simulátory. Vysokou úroveň simulovaného výcviku může TSC nabízet i díky tomu, že v něm pracuje i několik bývalých vojenských pilotů s bohatými zkušenostmi z taktického létání včetně strojů JAS-39C/D Gripen. Ti jsou tak schopni navrhovat a vytvářet realistické scénáře a při samotném výcviku pak třeba řídit činnost počítačově generovaných entit. Snahou je nastavit každé cvičení tak, aby mělo pro cvičící maximální přínos s ohledem na jejich aktuální úroveň. Převedení do praxe, žádná mise by neměla být pro piloty příliš snadná,

ale ani příliš náročná. Na tomto místě je ale nutné zdůraznit, že TSC taktiku vzdušného boje jako takovou přímo nevyučuje. Jde totiž o know-how, jež si každé letectvo vytváří samostatně a simulační středisko k tomu pouze nabízí efektivní prostředí a nástroje. I proto je od počátku činnosti věnována maximální pozornost ochraně pracoviště v zabezpečené simulační hale utajovaných informací a centrum je certifikováno pro výcvik v utajovaném i neutajovaném režimu.

Nově i F-16

Centrum nabízí simulační technologii pro proudové letouny, které využívá Armáda ČR, tedy JAS-39 Gripen, L-159 Alca a nově také F-16C Fighting Falcon. „Nemůžeme samozřejmě ustrnout, jsou zde neustálé modernizace. Přihlížíme k potřebám našich armádních

pilotů, ale i ohlasů ze zahraničí. Jedním z takových příkladů je nasazení nového prvku v podobě možnosti simulace letounu F-16,“ vysvětlil Jiří Protiva, ředitel LOM Praha, s. p., důvod, proč bylo centrum v loňském roce rozšířeno i o tento letoun. Konkrétně pak jde asi o nepoužívanější konfiguraci ve standardu Block 50/52. I v tomto případě je kokpit tvořen dotykovým displejem a realistickým zpracováním a plně funkčními pákami HOTAS, které vyrobila dceřiná společnost VR Group. Díky počtu simulátorů i rozsahem výcvikových místností a jednotlivých sekcí dnes Taktické simulační centrum v Pardubicích nemá v Evropě přímou konkurenci.

Text a foto: Michal Voska

ZÁLOŽNÍCI POD LUPOU

*Vzpomínková
pout' do Francie*

Představujeme vojáky aktivní zálohy a jejich civilní profese

SPLNIL DLUH VŮČI PŘEDKŮM

Četař Dušan Mařík se narodil v roce 1970 ve městě Stod, nyní žije v Plzni

Dušan se vyučil zedníkem a po čase si při zaměstnání dodělal maturitu v oboru truhlář. Je rozvedený a má šestnáctiletého syna Matyáše z prvního manželství, se současnou přítelkyní Michaelou má dvouletou dceru Kláru. Pracuje jako montér leteckých interiérů ve firmě Safran Cabin.cz. Vyrábí kuchyňky a sociální zařízení do dopravních letadel pro celou Evropu.

Vojenské začátky

Na vojně sloužil u 108. stavební a silniční brigády. Stavěl Ústřední vojenskou nemocnici ve Střešovicích. Po vojně se náhodně dozvěděl o účasti Čechů v americké občanské válce na besedě v Americkém centru v Plzni. To jej natolik zaujalo, že se tím zabývá dodnes. Pokouší se co nejvěrněji rekonstruovat bitvy,

které se v daném období udály. Jemu a jeho kamarádům jde o to přiblížit veřejnosti, jak taková válka probíhala, včetně výbroje, výstroje a dobového života. A hlavně připomenout Čechy, kteří se americké občanské války účastnili na obou stranách konfliktu, tedy Unie a Konfederace. V podstatě o to samé se snaží i v Československé obci legionářské

(ČsOL), protože jak Dušan říká, bez hrdinství našich legionářů by nevznikla naše republika.

Ovlivněn strýcem a jeho historií

Členem plzeňské jednoty ČsOL se stal v roce 2000. Pro vstup se rozhodl, když našel na půdě chalupy pár zažloutlých fotek z legií, na kterých byl jeho strýc Karel Pittner, příslušník 35. pluku plzeňského. Zaslouhou Vojenského historického ústavu Praha, kde mu velice ochotně pomohli, se dozvěděl, že jako ruský legionář absolvoval celou sibiřskou anabázi, kterou přežil a vrátil se jako desátník na lodi America do vlasti. Další strýc, italský legionář Adolf Toupal, bojoval jako velitel oddílů vrhačů plamenů u Doss Alta. Vrátil se do vlasti v hodnosti poručíka. Zúčastnil se druhého odboje. Vypracoval se na velitele 5. dělostřelecké brigády v hodnosti plukovníka.

Motivace pro vstup do AZ

Dušanovou motivací pro vstup do AZ bylo z části splnění dluhu vůči předkům. Když se rozmýšlel, kde chce působit, jeho volba byla jasná. Jedině slavný 35. plzeňský pluk. Rodině a přátelům se to líbilo, jen byli zmatení, když se střídavě objevoval v uniformě současné armády a historické legionářské. Do AZ vstoupil v roce 2007 jako střelec. Rok nato byl povýšen na svobodníka a další rok na desátníka. V roce 2013 byl přecvičen na pozici kulometník. Od roku 2016 zastává pozici starší kuchář s hodností četaře. „Jsem rád, že jsem nedílnou součástí této slavné jednotky. Jsme dobrá parta a můžeme se na sebe spolehnout. Rozhodně bych byl rád za delší cvičení, zvláště teď po covidu-19. Vždycky nějakou dobu trvá, než přepneme z civilního módu na ten vojenský. Líbilo se mi také vojenské cvičení prohlubování

Rekonstrukce bitvy 1. světové války. Dušan je oblečený v italské legionářské uniformě.

kvalifikace, hlavně manuál o zbraních a technice a vojenská historie. Pravidelně se účastním pietních aktů, květnových oslav a cvičení Bahna se svým dlouholetým kamarádem Tomášem Markem. Snažím se reprezentovat aktivní zálohu na vzpomínkových poutích ČsOL ve Francii, Itálii nebo Srbsku. Pro veřejnost organizujeme s plzeňskou jednotou ČsOL Veteránskou Kanadu, tedy pochod s plněním úkolů, a Veteránský Revolver, což je střelba jednotlivců a družstev. Rád střelím, baví mě četba a cestování. Jsem členem Nášivkománie, sbírám nášivky aktivní zálohy, a fanklubu

Mikov, v mé sbírce nechybí nože Mikov,“ přibližuje Dušan nejen svoji pozici v aktivní záloze, ale také své záliby a koníčky.

Kladné, ale i záporné ohlasy

Od vojáků z povolání v aktivní záloze slyšel kladné i záporné ohlasy. Je to hlavně o lidech. „Já sám o tom stát se profesionálním vojákem neuvažuji, už jsem na to starý. Ale někteří kluci z naší rotы odešli k Armádě České republiky a ostudu nedělají. Mrzí mě jen, že za celou dobu covidové krize nás armáda nepovolala do akce, jsme přece cvičení na živelní

S přítelkyní Michaelou a dcerou Klárou

pohromy a krizové stavy. Jsme asi věční čekatelé na to, až nás někdo bude potřebovat. Nejsme přítěž, ale vaše součást. Věrnost za věrnost,“ dodává Dušan na závěr svůj pohled nejen na možnost stát se vojákem z povolání, ale i na (ne)násazení záloh v současné situaci.

Připravil Michal Voska, foto: archiv Dušana Maříka

Voják a vědec, jehož výzkumy přispěly k celosvětovému vybití viru černých neštovic

LOVEC MIKROBŮ

Otec české epidemiologie – tak se přezdívá profesoru MUDr. Karlu Raškovi. V životě prošel mnoha nástrahami, nasazoval krk i zdraví při boji s epidemiemi. Stál u potlačení epidemie skvrnitého tyfu koncem 2. světové války v Terezíně a později při celosvětovém vymýcení pravých neštovic. Jeho manuály se dodnes při epidemiích a pandemiích řídí Světová zdravotnická organizace.

Karel Raška se narodil v roce 1909 v obci Strašín na Šumavě do učitelské rodiny. Absolvoval gymnázium v Sušici a poté odešel do Prahy studovat medicínu. Vysokoškolské studium ukončené v roce 1933 mu umožnilo vojenské stipendium. Do roku 1939 pak působil jako vojenský lékař. Po demobilizaci v roce 1939 nastoupil do Státního zdravotnického ústavu jako vedoucí mikrobiologického oddělení.

Zpočátku se věnoval patologické anatomii, ale velmi záhy se jeho zájmem stali mikrobi, a možná i proto se ve své práci zaměřil na pohlavně přenosné choroby a mapoval zdravotní situaci ve veřejných domech v Praze. Jako první na světě popsal přítomnost původce nemoci syfilis v srdeční chlopni mrtvé ženy. Před válkou dohlížel Raška na zdraví v táborech vyhoštěných českých uprchlíků po záboru Sudet. Už jako vojenský lékař spolupracoval s Mikrobiologickým ústavem lékařské fakulty a zároveň v roce 1938 rozšiřoval své znalosti v Pasteurově ústavu v Paříži. Ke konci války se zapojil do odbojového hnutí Obrana národa a koncem dubna 1945 byl vyslán do Terezína, aby zde čelil dalšímu šíření epidemických chorob.

Skvrnitý tyfus v terezínském ghettu

První velká zkouška čekala na Karla Rašku v roce 1945. V Terezíně došlo mezi tisíci vězni k hromadné nákaze skvrnitým tyfem. Bylo nutné vyjednávat, než ho vojáci SS do věznice vůbec pustili. Bylo potřeba jednat velmi rychle. „Můj otec se nebál vzepřít autoritám a hlavně vyznával pravidlo, že do epidemiologie se nemůže plést politika. Když je potřeba jednat, tak to musí být bez ohledu na to, co si myslí lidé, kteří jsou aktuálně u moci. To se otci později mnohokrát nevyplatilo,“ vzpomíná syn českého vědce Ivan Raška. Už tak dramatickou situaci v terezínském ghettu komplikoval nedostatek odborného personálu a zdravotnického materiálu, ale

i další vlakové transporty přivážející vězně z likvidovaných koncentračních táborů v Německu. Karel Raška si uvědomoval závažnost situace a viděl nutnost izolovat Terezín od okolí. Hygienické podmínky ghetta byly tristní. Nařídil důkladné odvšivení všech přítomných a dezinfekci veškerých prostor. Epidemii se díky jeho zásahu podařilo po pěti měsících zvládnout. I přesto skvrnitému tyfu podlehl několik set lidí včetně šedesáti zdravotnických dobrovolníků.

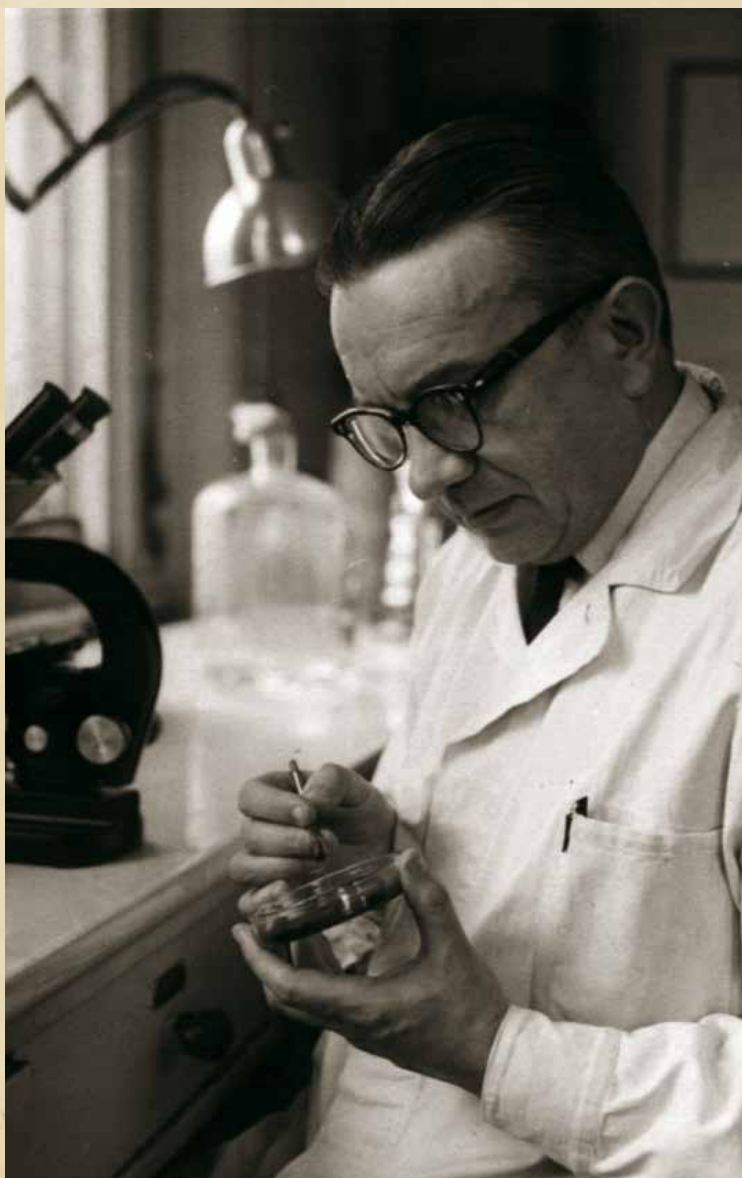
Malárie jako silný rival

Po válce se profesor Raška zaměřil na střevní a streptokokové nákazy. Svůj zájem rozšířil i na žloutenku, dětskou obrnu, záškrt či dávivý kašel. Podílel se významně i na boji s tuberkulózou. Jeho projekty na eliminaci nákaz, proti kterým existovaly očkovací látky, dosáhly úspěchu po celém světě. Za nejsilnějšího rivala však Raška podle slov svého syna Ivana považoval malárii.

V Praze Karel Raška založil světovou sérovou banku pro sledování úrovně imunity obyvatelstva. Věnoval se i veterinární medicíně. Rozvinul spolupráci s veterinárními lékaři a pomohl zlikvidovat brucelózu skotu, která se do země dostávala s prakticky nekontrolovaným dovozem zvířat z ciziny.

Detektivní práce přinášela úspěchy

V roce 1951 vypukla na slovenském Rožňavsku epidemie horečnatého onemocnění, kterou někteří mikrobiologové pokládali za netypický břišní tyfus. Raška se svým týmem správně rozpoznal, že se jedná o klíšťovou encefalitidu. Vypátrali, že kravské mléko bylo při selhávající pasterizaci tajně ředěno mlékem infikovaných koz. Podobně úspěšný byl i s určením dalších ohniskových nákaz, například tularemie u zajíců na Horšovotýnsku nebo Q horečky na Kraslicku, kterou šířily ovce darované z Rumunska.

K problémům přistupoval Karel Raška racionálně a medicínské poznatky převáděl rychle do praxe. Právě na principu rychlého a koordinovaného zvládnutí potenciální nákazy je postaven jeho systém „bdělosti“ epidemiologické služby. I proto si ho Světová zdravotnická organizace vybrala jako ředitele divize pro infekční choroby.

Generál světových sil v boji proti neštovicím

Jen málokdy se celé lidstvo spojilo v boji proti společnému nepříteli. V případě pravých neštovic, jedné z nejčastěji smrtelných nemocí dějin, tak tomu bylo. Vymýtit se je podařilo až v roce 1979. A vrchním generálem spojených světových sil byl Čech Karel Raška.

Píše se rok 1963 a voják a epidemiolog Karel Raška sedí ve své švýcarské kanceláři v Ženevě. Právě tady sídlí centrála Světové zdravotnické organizace (WHO). Raška je na vrcholu kariéry, byl totiž jmenován do čela Divize infekčních nemocí. Láme si hlavu, jak porazit pravé (nebo též černé) neštovice, na které každý rok zemře kolem dvou milionů lidí. Čtyři roky předtím totiž WHO vyhlásila největší zdravotnickou akci v historii lidstva s cílem právě neštovice celosvětově vymýtit.

Nemoc jen během 20. století, tedy po většinu života Karla Rašky, zabila kolem půl miliardy lidí, podobný počet znetvořila či zmrazila. Český epidemiolog ví, že se stal prvním mužem v historii lidstva, který ji může porazit. Ví, že musí vymyslet plán a zachránit miliony lidí. Navrhl plán, aby se místo zdoluhavého a nákladného plošného očkování armáda zdravotníků soustředila hlavně na jednotlivá ohniska nákazy, tam aby ovšem zasáhla s maximální důsledností. Podařilo se. Neštovice vymizely nejdříve v Latinské Americe (1971), po velkých potížích v Indii (1975), z Afriky nakonec zůstaly „nevyčištěny“ jen Etiopie a Somálsko.

A pak 17. dubna 1978 přichází z Afriky památný telegram: „Pátrání skončeno. Žádné další případy nejsou zjištěny. Ali Maow Maalin, kuchař nemocnice v somálském městě Merce, je posledním známým případem neštovic na světě.“ – Karel Raška vítězil.

Zdroj: NF Neuron

A fakta

Prof. MUDr. Karel Raška
17. 11. 1909 – 21. 11. 1987

Český voják, lékař a epidemiolog, zakladatel moderní československé epidemiologie a jedna z klíčových osobností globálního vymýcení pravých neštovic.

Ocenění in memoriam:
Čestná cena Neuron (2020),
Řád T. G. Masaryka
I. třídy (2021)

ZEMŘEL GENERÁLMAJOR v. v. JAN PLOC

Ve čtvrtek 2. prosince 2021 ve věku nedožitých 80 let zemřel vojenský pilot a bývalý velitel Velitelství letectva a protivzdušné obrany ČSFR, generálmajor v. v. Ing. Jan Ploc.

Jan Ploc se narodil 31. března 1942 v Doubravici u Hulína jako nejstarší ze čtyř dětí. Po maturitě na střední škole v Kroměříži v roce 1959 zasvětil svůj profesní život své celoživotní vášni – létání. Po absolvování Vyššího leteckého učiliště v Košicích v roce 1963 nastoupil jako pilot v hodnosti poručíka k 30. stíhacímu bombardovacímu pluku v Hradci Králové. Jeho další vojenská kariéra probíhala na velitelských funkcích u leteckých útvarů 10. letecké armády. V červenci 1991 se stal velitelem letectva a PVO ČSFR a z této funkce byl v prosinci 1993 zařazen do zálohy. V osobním i pracovním životě mnohé předčil pracovitostí a ochotou pomáhat druhým. Byl pro všechny velkým vzorem – přátelským a společenským člověkem, na kterého byl spoleh bez ohledu na cokoli.

Volné chvíle rád trávil v přírodě a věnoval se rybaření, myslivosti a sportovní střelbě. Poslední rozloučení s generálmajorem Plocem proběhlo ve středu 8. prosince 2021.

Autor: Štěpánka Kašparová, KVV Hradec Králové
Foto: archiv KVV Hradec Králové

Přinášíme Vám výběr z **nabídky nových benefitů**.
V nabídce více než **100 benefitů**

Benefity **Benefity**
pro vojáky AČR pro válečné veterány

Sleva na vstup, na masáže a sortiment na baru

Sleva na vstup do regeneračního studia

Zdarma vstup na dostihy na závodě Chuchle Arena Praha

Sleva na české výrobky outdoorového oblečení

Speciální ceny na studijní profesní vzdělání

Sleva 0,80 Kč/l z pohoných hmot

Více informací naleznete na www.benefity-veterani.cz a www.benefity-army.cz

112022

dukla**sport**

PŘÍLOHA

KDY SE VRÁTÍ?

Foto: ZoomAgence

EVA SAMKOVÁ
se zotavuje z těžkého zranění

+TOP 10
UDÁLOSTÍ ROKU 2021

Rok 2021 byl z pohledu armádního klubu Dukla především rokem olympijským. Pozornost ale poutaly i jiné události. Připomeňme si ty nejzásadnější.

SAMKOVÁ SE SNAŽÍ O NÁVRAT. KVŮLI ZLOMENÝM KOTNÍKŮM JÍ HROZÍ, ŽE PŘIJDE O OLYMPIÁDU

Chtělo by se říci, že neštěstí nechodí po horách... Ono tedy po horách chodí docela často, ale tentokrát se mu při Světovém poháru v Rakousku bohužel do cesty nachomýtlá Eva Samková a dva měsíce před olympijským závodem v Pekingu si přivodila těžké zranění.

Nyní, když už se olympiáda blíží každým dnem, se snowboardcrossová hvězda zase připravuje. Před Vánoci začala pod vedením profesora Pavla Koláře, lékaře Jiřího Dostala a dalších specialistů s intenzivní léčbou. „Každý den rehabilituju. Probíhá to dobře. Mám kolem sebe nejlepší tým. Jdu den po dni a uvidím, jak to dopadne. Na prognózy je ještě brzo,“ říkála ještě ve starém roce.

K jejímu stavu se vyjádřil i ošetřující lékař. „Je předčasné spekulovat o možnosti účasti Evy na olympijských hrách. Základním cílem naší péče je, aby byla Eva zdravá a aby se její zranění správně zahojilo. Všichni se snažíme, aby byla na sněhu co nejdřív, ale to teď není hlavní. Primární je zdraví,“ prohlásil Dostal.

Osudné předkopnutí prkna

Vraťme se ale ještě do Montafonu, kde 11. prosince statečná duklačka bojovala jako vždy do posledních decimetrů. Ovšem vydržené stříbro z týmového závodu olympijská vítězka ze Soči 2014 odnesla po cílovém předkopnutí prkna frakturami obou kotníků.

Při televizních záběrech mrazilo. Ve zlomku vteřiny bylo jasné, že za cílem nezůstává ležet na sněhu v euforii kvůli vylepšenému pořadí. První byl u osmadvacetileté reprezentantky její týmový parťák Jan Kubičík a hned mu bylo jasné, že je zle.

„Brečela, ptal jsem se, co jí je... Zavolali jsme doktory a snažili se ji trochu zklidnit,“ popisoval situaci bezprostředně po pádu. „Chtěla zajet co nejlepší výsledek. Snowboard strčila pod sebe, ale při tom se jí kousla hrana a skřípla si kotníky,“ popisoval nešťastné okamžiky. Zatímco Evka putovala do nemocnice, Kubičík čekal slavnostní ceremoniál. „I když šlo o jeden z největších úspěchů mé kariéry, na žádné slavení nebylo pomysleno. Na stupních vítězů jsme měli být dva, ale stál jsem tam sám. To bylo hodně smutné,“ vzpomínal.

Slíbila, že bude bojovat

Na klinice upřesnili, že si Samková zlomila obě nohy v hlavících tibie (holenní kosti). Českou sportovní ikonu operoval doktor Christian Schenk a zákrok dopadl, jak nejlépe mohl. Chirurgové Samkové zpevnili kotníky šrouby, které v nich zůstanou minimálně rok.

„Doufejme, že bude v pohodě a že se z toho oklepe hlavně mentálně, protože je velmi

nešťastná. Rekonvalescence bude samozřejmě nějakou dobu trvat,“ prohlásil ještě v den karambolu trenér Marek Jelínek.

Kubičík s kolegy navštívili Evku hned další den po operaci. „Náladu měla docela dobrou, je to silná osobnost,“ sdělil.

Závodnice se pak ozvala fanouškům. „Takhle jsem si průjezd cílem nepředstavovala, ale to je život. Když chcete být nejrychlejší na světě, někdy to hodně bolí. Děkuju lékařům za super péči. Uvidíme, jak se to bude hojit, ale budu bojovat!“ vzkázala z nemocnice trojnásobná vítězka celkového hodnocení Světového poháru.

Povzbuzení od Moioliové, Krejčíkové a Krpálka

„Evka se jen tak nevzdává. Nehroutí se a věřím, že i tohle jí pomůže, aby se vrátila,“ uvedl Tomáš Kraus, manažer snowboardkrosářky. Během nešťastného prosincového víkendu se na sociálních sítích ze všech stran hrnuly povzbudivé zprávy.

Podporu Samkové vyjádřila i jedna z jejích největších soupeřek, olympijská šampionka z roku 2018 Michela Moioliová. „Drahá Evo, říct, že je mi to líto, by bylo nedorozumění. Nemohu najít slova... Objímám tě a přeji rychlé uzdravení, abych tě co možná nejdřív viděla ve startovní bráně připravenou na souboj!“ napsala italská hvězda na Instagramu.

Ozvala se i tenistka Barbora Krejčíková. „Brzké uzdravení, Evčo! Myslím na tebe a posílám hodně síly,“ přála. „Držím palce, ať se co nejdříve uzdravíš,“ vzkázal dvojnásobný olympijský

vítěz v judu a vítěz ankety Sportovec roku 2021 Lukáš Krpálek.

Vyhrála už všechno

Další utišující věty přicházely od fanoušků. „Díky vám všem moc za vzkazy a podporu. Kdyby všechna tahle krásná slova měla tu moc a mohly díky nim srůstat kosti, tak mám kotníky zahojené už před operací,“ napsala sympatačka známá tím, že závodí s namalovaným knírkem.

„Evka má dobrou náladu a je odhodlaná pracovat a bojovat. Celý tým dělá maximum pro to, aby byla co nejdřív zpět, ale nejdůležitější je, aby byla v pořádku,“ doplnil trenér Jelínek. Vzhledem k závažnosti zranění se však nezdá příliš reálné, že by mohla v Číně obhajovat olympijský bronz z Pchjongčchangu 2018. Po návratu z Rakouska se kvůli zlomeným kotníkům neobešla bez invalidního vozíku. Léčba se těžko odhaduje, ale řádově se jedná o týdně. Závod snowboardcrossařek se v Pekingu jede 9. února.

I když se mistryně světa snaží a ještě se pokusí o nemožné, aby na své třetí Hry mohla odjet, v opačném případě každý pochopí, že jí v tom zabránily následky těžkého zranění. Mnohem důležitější však je, aby se vyléčila a třeba připravila na příští sezonu.

Olympijská hrdinka má totiž splněno. Nikomu nemusí nic dokazovat. Během kariéry vyhrála úplně všechno.

Hodně zdraví, Evko!

Text: Milan Novotný

TOP 10 UDÁLOSTÍ ROKU 2021

MATADOR KOSTECKÝ SLAVIL OLYMPIJSKÉ STŘÍBRO V TRAPU

V šestačtyřiceti letech bývá vrcholový sportovec už za zenitem. S nadsázkou si může pořídit houpací křeslo, fajfku, papuče a v poklidu se kochat výkony svých následníků. Příběh elitního střelce Davida Kosteckého se tomuto pravidlu naprosto vymyká. Datum 29. července 2021 bude pro brokaře Dukly Hradec Králové navždy spojeno s nádherným olympijským zážitkem. Na střelnici Asaka v Tokiu si na krk pověsil stříbrnou medaili. Prohrané superfinále v disciplíně trap s krajanem Jiřím Liptákem jej nikterak trápit nemuselo, vždyť si zlatý sen splnil už v roce 2008 při Hrách v Pekingu. Na oslavu s kamarádem pokuřovali doutníky a sledovali východ slunce. „Byli jsme přeci v Japonsku,“ smál se rozzářený Kostecký, jemuž famózní vystoupení přineslo rovněž premiérový triumf v anketě o nejlepšího armádního sportovce roku.

OŠTĚPAŘSKÁ SHOW V TOKIU. KTERAK VADLEJCH S VESELÝM ZACHRAŇOVALI ČESKOU ATLETIKU

Jeden dlouho laboroval se zraněným tříselem, od druhého se v osmatřiceti letech žádné velké zázraky nečekaly. Jenže oštěpaři pražské Dukly na vrcholné akci sezony všem favoritům (tedy až na vítězného Inda Čopru) vypálili rybník. Fanouškům připravili úžasnou show, jež vygradovala medailovou radostí. Jakub Vadlejš získal olympijské stříbro, Vítězslav Veselý bronz. Pověst české atletiky byla na Hrách v Tokiu zachráněna. „Byl to dokonalý závod, který jsem si nedokázal představit ani v tom nejlepším snu. Že to navíc vyšlo i s kamarádem, s nímž řadu let trénuju, je skvělé,“ rozplýval se Vadlejš, později vyhlášený Atletem roku. I Veselý neměl slov. Emoce z něj doslova tryskaly. „Nepředstavoval jsem si, že v tomhle věku můžu prožít ještě něco tak úžasného,“ prohlásil dojatý po nezapomenutelném závodě.

SEDM MEDAILÍ! GALAPŘEDSTAVENÍ PARAŠUTISTŮ PŘI MISTROVSTVÍ SVĚTA V KEMEROVU

Výstavní skříň armádního klubu Dukla. Ano, řeč je o parašutistech z Prostějova. Mistři svého oboru znovu prokázali svoji výjimečnost. Z civilního MS v ruském Kemerozu přivezli sedm medailí! Absolutním mistrem světa se stal už podruhé v kariéře Jiří Gečnuk. „Je super, když je záliba vaším zaměstnáním,“ vyprávěl popříletutřiapadesátiletý matador. Další zlaté přidali Libor Jiroušek v individuální akrobacii a družstva (Jiří Gečnuk, Libor Jiroušek, Hynek Tábor, Oldřich Šorf a Miloslav Kříž) v přesnosti přistání a kombinaci. Stříbro bral v kombinaci Oldřich Šorf a Jiří Gečnuk v přesnosti přistání. Bronz pak Oldřich Šorf v individuální akrobacii. „Chemie v týmu funguje, dokážeme si pomáhat. To je velmi důležité,“ těšilo Gečnuka při hodnocení famózního českého tažení.

VESLAŘ SYNEK SE ROZLOUČIL S BOHATOU KARIÉROU. BUDE TRENÉREM

Ta zpráva mnohé zaskočila. „Nejedu na olympiádu,“ oznámil v červnu Ondřej Synek, legenda českého veslování. Na vině byly vleklé zdravotní problémy, přesněji řečeno syndrom nejasného snížení sportovního výkonu. Loučení s bohatou kariérou tak mělo pro trojnásobného olympijského medailistu a pětinasobného mistra světa hořkou příchuť. „Tělo zkrátka řeklo dost. Šlo o nejtěžší rozhodnutí v kariéře. Obrečel jsem to,“ přiznal borec, jenž za jedenadvacet let nevynechal jedinou sezonu. Teď před ním stojí nové výzvy: trenérské a manažerské. Koučovat bude na Dukle, Český svaz veslování jej zase jmenoval do pozice sportovního ředitele. „Dohromady se to dá určitě stihnout. V podstatě půjde o podobnou činnost,“ myslí si devětatřicetiletý Synek.

HUSARSKÝ KOUSEK MLADÍKA VLACHA. PÁR TÝDNŮ PO OPERACI PÁTÝ NA OLYMPIÁDĚ!

Něco podobného si normální smrtelník těžko dokáže představit. Na konci dubna podstoupíte operaci ramene, v červenci odlétáte na olympijské hry a bojujete o stupně vítězů. Příběh moderního pětibojaře Martina Vlacha je vskutku výjimečný, inspirativní. Vůle nic nevzdávat, nepodlehnout černým myšlenkám, rychle se vrátit mezi nejlepší – tímto směrem vedla správná cesta. Vlach všem jasně ukázal: jde to zvládnout. „Vzal jsem to jako fakt. Kdybych se tím ještě trápil, asi by mi to nepomohlo,“ měl hlavu před vrcholem sezony jasně nastavenou. V Tokiu v závěrečné kombinaci běhu a střelby předvedl čtyřiačtyřicetiletý mladík fantastickou stíhačku, z průběžné devatenácté pozice se probil až na pátou! Navíc si připsal jeden velký unikát: trať 3 200 metrů se čtyřmi zastávkami na laserové střelnici dokázal zdolat v novém olympijském rekordu (10:30,13 minuty).

KLUK V ZÁVĚTŘÍ. KAJAKÁŘ ŠLOUF SI SPLNIL VELKÝ SEN. I S POŠKOZENÝM PÁDLEM

Jako tichý společník si až do olympijských her v Tokiu musel připadat rychlostní kanoista Radek Šlouf. Neviditelný kluk v závětrří, neskutečný dřič s obrovskou touhou dokázat něco mimořádného. Povedlo se. Bronz na deblu s hvězdným Josefem Dostálem vystřelil skromného borce ke sportovním výšinám. Splnil si dětský sen. Kilometrový úprk po hladině kanálu Sea Forest Waterway ke všemu absolvoval s poškozeným pádlem! Jeho parták v lodi vůbec nic netušil. „Nikomu jsem to raději neřekl. Byl jsem přesvědčený, že nepraskne,“ povídal už vysmátý v cíli. Parádní sezona tím neskončila. Místo odpočinku Šlouf usedl ještě do čtyřkajaku a z mistrovství světa v Kodani přivezl další bronzovou medaili. A přišla nejsladší odměna: svatba s přítelkyní.

BRAMBOROVÁ SKLIZEŇ. SKVĚLÝM VÝKONŮM LEDECKÉ SCHÁZEL JEN MEDAILOVÝ LESK

Lyžařské mistrovství světa v Cortině d'Ampezzo mělo pro Ester Ledeckou zvláštní příchuť. Bramborovou. Jak v super-G, tak ve sjezdu skončila těsně pod stupni vítězů. Scházely setiny. Leckdo smutnil, výsledky však jasně ukázaly výjimečnost české sněhové megastar. V historii totiž najdete opravdu jen málo jmen, která by ve dvou rozdílných disciplínách figurovala ve výsledkové listině takhle vysoko. V prvním případě scházelo k medaili šest, ve druhém sedm setin sekundy. Ester i trenér Tomáš Bank si z toho nakonec velkou hlavu nedělali. Tedy alespoň v očích veřejnosti. Ledecká vtipně pravila: „Dnes bude k večeři bramboračka.“ Kouč jen stroze doplnil: „A k hlavnímu chodu hranolky.“ Sranda zkrátka musí být, i kdyby na chleba (brambory) nebylo.

DVĚ EVROPSKÁ ZLATA, DVĚ SVĚTOVÁ STŘÍBRA. FUKSA BY PŘESTO MĚNIL

Medailemi, a ne lečnými, by kanoista Martin Fuksa mohl bezpochyby vyzdobit „rodnou“ loděnici v Nymburce. Od jasu by kolemjdoucím přecházel zrak. Loni do famózní sbírky přidal další čtyři – dvě zlaté z mistrovství Evropy v Poznani, dvě stříbrné ze světového šampionátu v Kodani. Jenže Fuksa spokojený není. Všechny by vyměnil za olympijskou z Tokia, která mu bohužel unikla. Skončil pátý, stejně jako na předcházejících Hrách v Riu. Nepomohl ani talisman v podobě pirátského šátku, jaký pod pěti kruhy nosíval při zlatých vystoupeních legendární Martin Doktor. „Bylo úplně jasné, proč jsem si ho vzal. Chtěl jsem dokázat to co on,“ hlesl Fuksa po závodě. „V tvrdé dřině budu pokračovat, dokud si olympijskou medaili nepověším na krk,“ předeslal odhodlaně. Další šance přijde v Paříži 2024.

SMOLNÉ OKAMŽIKY. SAMKOVOU S CINKEM LITOVAL CELÝ NÁROD

Litoval je celý národ. Eva Samková, Ondřej Cink. Špičkoví sportovci, jimž se v uplynulé sezoně smůla notně přilepila na paty. Slavná snowboardcrossařka si po průjezdu cílem v prosincovém závodě Světového poháru v Montafonu zlomila oba kotníky, sympatickému bikerovi utnul sen o olympijské medaili defekt zadního kola. Diametrálně rozdílné situace nelze ani v nejmenším porovnávat. Bolavé duše ano. Jak se oklepat? Výjimečné osobnosti to dokážou rychle. Dva skvělí dukláci mezi ně patří. Samková vzkázala už z nemocnice, že děkuje za podporu a bude bojovat. Cink zase zachoval ohromný nadhled: „Bohužel, štěstí mi nepřálo. Jede se dál. Ke sportu to hold patří.“ Věty, před nimiž lze jen smeknout.

APLAUS PRO ZÁCHRANÁŘE! ODVEDLI SKVĚLOU PRÁCI...

Nejen sportovci mohou být za hrdiny. Velké uznání a mnoho srdečných díky si vysloužil bleskový zákrok záchranářů ze zdravotnického týmu OZZ ASC Dukla. Prap. Bc. Michaela Schmidtová a prap. Mgr. Václav Hrdina při prosincových závodech mistrovství České republiky v omniu včasnou resuscitací a činnostmi s ní spojenými zachránili život čtrnáctileté cyklistce. Mladá závodnice při kontaktu se soupeřem zle dopadla na dřevěnou dráhu motolského oválu. Záchranáři jí naštěstí bez váhání poskytli profesionální péči, při níž došlo k obnovení základních životních funkcí. Dívka byla následně již při vědomí předána do další péče Zdravotnické záchranné službě hlavního města Prahy. Jde o skutek, jenž zasluhuje vskutku aplaus. A pořádný!

PŘÁVNÍ PORADNA

Interního komunikačního portálu

Ve Věstníku Ministerstva obrany (VMO) částka 12, ročník 2021, která byla rozeslána 27. října 2021, byly zveřejněny rozkazy, kterými byly změněny s účinností od 1. listopadu 2021 rozkazy ministra obrany (RMO), týkající se plnění jazykových kvalifikačních požadavků a jazykové přípravy v resortu Ministerstva obrany. Jedná se o:

- RMO č. 37/2021 VMO, kterým se mění rozkaz ministra obrany č. 63/2015 VMO, Některá ustanovení o průběhu služby vojáků z povolání,
- RMO č. 38/2021 VMO, kterým se mění rozkaz ministra obrany č. 25/2020 VMO, O jazykovém vzdělávání v působnosti resortu Ministerstva obrany,
- RMO č. 39/2021 VMO, kterým se mění rozkaz ministra obrany č. 57/2019 VMO, Výběr vojáků z povolání do vzdělávacích a výcvikových aktivit a
- RMO č. 40/2021 VMO, kterým se mění rozkaz ministra obrany č. 2/2019 VMO, Zásady tvorby systemizovaných míst.

Vzhledem k dotazům na tyto změny, zejména ohledně „dopadů“ na vojáky z povolání, postupně hlavní změny v této oblasti objasníme.

Nově jsou jazykové kvalifikační požadavky rozděleny na povinné a doporučené (čl. 14, odst. 2 RMO č. 2/2019 VMO). Povinný jazykový kvalifikační požadavek je stanoven na služebních místech, která zabezpečují plnění závazků vůči NATO nebo zabezpečují jazykovou přípravu. Jedná se zejména o služební místa na zahraničních pracovištích, služební místa určená k zastupování resortu na jednání orgánů mezinárodních organizací nebo služební místa vyčleněná do Cíle výstavby schopností E1101N, Způsobilost v anglickém jazyce, a pak lektorů a učitelů jazyků. U těchto míst je požadováno doložení splnění požadavku pouze jazykovou zkouškou složenou podle standardizační dohody NATO STANAG 6001 Ed. 5.

Ostatní jazykové kvalifikační požadavky na určených systemizovaných místech se považují za doporučené. U nich se splnění stanoveného jazykového požadavku umožňuje i složením jiné standardizované jazykové zkoušky uvedené v Seznamu standardizovaných jazykových zkoušek, který vydává Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Vojáci tak mohou využít své aktivity a získat výhody plnění jazykového kvalifikačního požadavku i zkouškou mimo resort.

Vojáka lze od 1. listopadu 2021 na služební místo, na kterém je stanoven povinný jazykový kvalifikační požadavek, zařadit, pouze pokud jej splňuje. V případech, kdy je jazykový kvalifikační požadavek určen konkrétním časovým obdobím (u míst vyčleněných podle CT E1101N a časové období je uvedeno v ISSP), lze vojáka, který nesplňuje povinný jazykový kvalifikační požadavek, na služební místo zařadit, pokud lze důvodně předpokládat, že do určeného časového období jej bude splňovat. Voják zařazený před 1. listopadem 2021 na služební místo, na kterém je nově stanoven povinný jazykový kvalifikační požadavek, musí doložit jeho splnění předložením osvědčení o složení jazykové zkoušky podle STANAG 6001 Ed. 5 nejpozději do 31. prosince 2023. U vojáků zařazených před tímto datem na zahraniční pracoviště se toto dodatečné splnění nevyžaduje a dokončí službu do pravidelné rotace.

V případě, že voják do určeného časového období povinný jazykový kvalifikační požadavek nesplní, bude přeložen na služební místo, pro které jazykový kvalifikační požadavek splňuje nebo se splnění nevyžaduje.

U služebních míst s doporučeným jazykovým kvalifikačním požadavkem se sice splnění při zařazení nebo do konkrétního data nevyžaduje, ale neplnění bude zohledňováno stejně jako neplnění jiných kvalifikačních požadavků při jiných personálních opatřeních s vojákem.

Redakce IKP

Vydává MO ČR
Odbor komunikace
Tychonova 1, 160 01 Praha 6
IČO 60162694
www.army.cz

Redakce
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
Telefony: 973 215 542
Fax: 973 215 933

Šéfredaktor: Michal Voska
Grafická úprava: Milan Syrový
Jazyková korektura: Kamil Novák, Milena Krejsová
V jednotkách ozbrojených sil rozšiřuje
VHÚ Praha – produkční oddělení
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
Olga Endlová, tel. 973 215 563

Tisk: TISK CENTRUM s. r. o.

Číslo indexu: 45 011
ISSN 1211-801X
Evidenční číslo: MK ČR E 5254

Uzávěrka čísla: 29. 12. 2021
Toto číslo vyšlo dne: 17. 1. 2022

Foto na titulní straně: Jana Deckerová

KONTAKTY DO REDAKCE

Michal Voska (šéfredaktor)
telefon: 973 215 868
mobil: 724 850 598
e-mail: voskam@army.cz

Jana Deckerová (redaktorka)
telefon: 973 215 549
mobil: 606 604 733
e-mail: deckerovaj@army.cz

Milan Syrový (grafik)
telefon: 973 215 558
e-mail: syrovym@army.cz

Redakční rada: plk. Magdaléna Dvořáková,
Ivan Hamšík a Jana Zechmeisterová

Elektronická podoba A reportu
je umístěna na **www.army.cz**

ikp.army.cz

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE SE PODÍVÁME NA DALŠÍ
ZAJÍMAVOSTI Z PROVOZU PORTÁLU

SBÍRKA KE DNI VÁLEČNÝCH VETERÁNŮ VYBRALA LONI REKORDNÍ ČÁSTKU

Bezmála dva miliony korun vydělala loňská maková sbírka pořádaná Vojenským fondem solidarity. Výtěžek se oproti roku 2020 podařilo téměř zdvojnásobit. Sběrka ke Dni válečných veteránů se konala od 21. října do 19. listopadu, a to po celé republice.

Téměř 500 kasiček po celé republice

Loni podruhé do sbírky mohla přispívat kromě samotných vojáků také širší veřejnost. A to tradičně on-line na účet Vojenského fondu solidarity a DMSkami nebo hotovostí do kasiček anebo akcemi na podporu sbírky.

Po republice bylo distribuováno 487 pokladniček. Ty byly umístěny ve vojenských útvech, vojenských nemocnicích, komunitních centrech a divizích Vojenských lesů a statků, ale také v hotelech Vojenských lázeňských a rekreačních zařízení, pobočkách Vojenské zdravotnické pojišťovny a jednotách Československé obce legionářské. Další kasičky byly umístěny do Senátu a Sněmovny Parlamentu ČR, některých městských úřadů, ale i obchodů společností Starbucks, Timo, Koutný nebo čerpacích stanic EuroOil. Sběrky podpořili také vojáci aktivní zálohy a příslušníci Policie ČR.

Mák jako poděkování

Jako díky za věnovaný obnos pak přispěvatelé obdrželi špendlík s vlčím mákem, symbolem válečných veteránů. Skoro 42 tisíc vlčích máků pro tuto sbírku pořídili sponzoři. Těmi byly například Vojenské lesy a statky, s. p., Vojenský technický ústav, s. p., Volareza, Vojenská zdravotní pojišťovna nebo Československá obec legionářská a také Charita Česká republika a individuální sponzoři.

„Ze srdce děkuji všem podporovatelům, kteří podpořili Vojenský fond solidarity tak významnou měrou,“ komentovala vybranou částku brigádní generálka Lenka Šmerdová, předsedkyně fondu a poradkyně náčelníka Generálního štábu AČR. Proti předloňskému roku, kdy bylo vybráno 1,052 milionu korun, byl loňský výtěžek téměř dvojnásobný. „Potěšilo mě také, v jakém množství červené máky byly vidět mezi lidmi. Beru to jako nejen zájem o sbírku, ale důkaz zvýšeného povědomí o válečných veteránech,“ řekla generálka Šmerdová.

Sběrku VFS zabezpečili vrchní praporčíci útvarů a vojenští kaplani. Pomáhali také rekrutěři, zejména s distribucí kasiček mimo

vojenské útvary. Dále pomohli vojáci Hradní stráže a Vojenské policie.

Bondovo auto, unikátní primky nebo sportovní dresy

Kromě sbírky ke Dni válečných veteránů se ke konci roku na podporu Vojenského fondu solidarity konaly ještě další akce. Mezi takové patřily aukce sportovních dresů, prodej limitované edice piva Veterán nebo limitované edice kávy od firmy Ghoest Coffee.

V tomto duchu se před Vánoci konala v pražském Autosalonu Dajbych aukce vozidla Land Rover Defender V 8 Bond Edition. Zakladatel a majitel autosalonu Petr Dajbych věnoval do Vojenského fondu solidarity čtvrtinový podíl z hodnoty, o níž vítězná nabídka převýšila vyvolávací cenu auta. Finanční dar v hodnotě 234 018 korun převzala na místě předsedkyně fondu generálka Šmerdová.

Začátkem prosince převzala brigádní generálka Lenka Šmerdová symbolický šek z aukce Galerie KODL. Byl zde vydražen unikátní prototyp hodinek vyrobených společností ELTON hodinářská, a. s., pocházející z produkce jediného českého výrobce hodinek PRIM z Nového Města nad Metují.

Podpora VFS byla loni výjimečná

Další akce, které podpořily VFS, byly například charitativní Běh pro válečné veterány okolo republiky, do něhož se zapojilo přes tři tisíce vojáků a vynesl nejprve 100 tisíc korun díky Nadaci ČEZ. Celkem se na účtu fondu díky této akci sešlo více než půl milionu korun. V listopadu přispěli 100 tisíci korun filmaři, kteří natáčeli u Posádkového velitelství Praha.

Tradiční sponzoři fond opět podpořili vysokými částkami. Sellier & Bellot věnoval 300 tisíc korun, Česká zbrojovka Uherský Brod 250 tisíc korun, Aramark 100 tisíc korun, štedrá byla ale řada dalších společností. Nesmíme samozřejmě zapomenout na drobné podporovatele. Pravidelných přispěvatelů jsou nyní téměř dva tisíce.

Celkový stav účtu Vojenského fondu solidarity ke konci listopadu byl 23 356 980 korun. V předloňském roce Vojenský fond solidarity poskytl pomoc v celkové výši 1 074 000 korun. Tuto částku tvořily finanční dary pro vojáky s rodinami, které postihlo těžké zranění, vážné onemocnění, náhlé úmrtí, živelní pohroma či nezaviněná finanční tíseň a finanční dary pro nezaopatřené děti, které tragicky ztratily rodiče v souvislosti s výkonem služby. Za dobu svého působení od roku 2015 Vojenský fond solidarity pomohl třiceti třem rodinám vojáků.

Majitel autosalonu Petr Dajbych věnoval do Vojenského fondu solidarity finanční dar v hodnotě 234 018 korun.

**JSI AKČNÍ?
CHCEŠ DĚLAT ZAJÍMAVOU
A ADRENALINOVOU PRÁCI?**

DOOR GUNNER

**VELITEL 22. ZÁKLADNY VRTULNÍKOVÉHO LETECTVA,
NÁMĚŠŤ NAD OSLOVOU VYHLAŠUJE VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ
NA MÍSTA PALUBNÍCH STŘELCŮ.**

Potřebujeme tě!

**Hledáme osobnosti
do našeho dynamicky
rozvíjejícího se týmu
palubních střelců.**

Co ti nabízíme?

- Pozici palubního střelce v hodnostech praporčíckého sboru u prestižní vrtulníkové letky
- Výcvik v zahraničí, odbornou střeleckou přípravu
- Výcvik ve výsadkové přípravě
- Nasazení v zahraničních operacích

Co požadujeme?

- Středoškolské vzdělání s maturitou
- Znalost AJ minimálně 1111
- Zdravotní klasifikace „A“
- Předchozí praxe u bojových jednotek, kurz CLS, držitel BP „TAJNÉ“ nebo předpoklad pro její získání, základní praporčícký kurz VÝHODOU

Životopis a motivační dopis posílejte na
e-mail: NESVADBAR@ARMY.CZ
nejpozději do 18. 2. 2022.

Bližší informace – praporčík Radek Nesvadba,
tel.: 702 011 523, Alcatel 437 727.

